

Szám: 91-13/2011.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: Nagyecenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete **2011. augusztus 04.** napján megtartott *rendkívüli* üléséről.

Jelen vannak: Ivánkovics Ottó polgármester
Csorba János alpolgármester
Ben Sassi Livia képviselő
Bíró Béláné képviselő
dr. Hudomelné Dózsa Margit képviselő
Matiasec János képviselő
Nemes Viktória képviselő

Horváth László alpolgármester
Dr. Pintér Gábor jegyző

Résztevők: kb. 15 fő érdeklődő

Napirend:

1. Nagyecenk Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének feloszlatása Csorba János alpolgármester és Matiasec János képviselő beadványa alapján

Előterjesztő: Csorba János alpolgármester úr; Matiasec János képviselő úr

2. A kistérségi kiegészítő normatíva lehívásának sürgősségi megvizsgálása

Előterjesztő: dr. Pintér Gábor jegyző

3. Játszóterei kosárlabda palánk ügye- lakossági Aláírásgyűjtő lapok leadása

Előterjesztő: dr. Pintér Gábor jegyző

Ivánkovics Ottó: Tisztelt Képviselő Testület, Tisztelt Vendégeink!

A mai Képviselő-testületi ülést 2011. augusztus 04.-én megnyitom. Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk, hiszen teljes létszámmal itt van a Képviselő-testület. A mai rendkívüli ülésnek három napirendi pontja van, mindhárom korábban már rendkívüli testületi ülés keretében megpróbáltuk tárgyalni, azonban az határozatképtelenség miatt elmaradt, úgyhogy az SZMSZ-ünk 15.§.2.) pontja alapján 8 napon belül mind a hármat újra kell tárgyalni. Az előterjesztéseket most illetve a korábbi alkalmakkor a Képviselő-testület tagjai megkapták. Három napirendi pontunk van:

1. Nagyecenk Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének feloszlatása Csorba János alpolgármester és Matiasec János képviselő beadványa alapján
2. A kistérségi kiegészítő normatíva lehívásának sürgősségi megvizsgálása
3. Játszóterei kosárlabda palánk ügye- lakossági Aláírásgyűjtő lapok leadása

Készült: 2011. augusztus 04.-i rendkívüli Képviselő-testületi ülésen

Rendkívüli testületi ülés alkalmából, egyéb vagy sürgösségi napirendi pont felvételére nincs lehetőség, úgyhogy meg sem kérdezem, hogy van-e esetleg valakinek más javaslata, hanem szavazásra bocsátom a kérdést a napirendi pontok vonatkozásában. Aki elfogadja, ezeket a napirendi pontokat ebben a sorrendben, az kérem kézfenn tartással jelezze:

Szavazás: 7 igen, ellenszavazat nélkül, tartózkodás nincs

1. Nagycenk Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének feloszlata Csorba János alpolgármester és Matiaséc János képviselő beadványa alapján

Ivánkoviics Ottó: Tisztelt Képviselő Testület! Elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amire azt gondolom, hogy a legrosszabb álmunkban sem gondoltunk a 2010 őszi választásokat követően. Érkezett három beadvány hozzám illetve a Polgármesteri Hivatalba. Az első június 27- én amit Csorba János alpolgármester úr és Matiaséc János képviselő úr jegyzett és volt rajta egy üres aláírás hely is, talán kiderül, hogy ez kinek volt előkészítve. A beadványban az volt megfogalmazva, hogy működési zavarok jelentkeznek a két beadványt aláíró véleménye szerint, ami alapján kérik ezt áttárgyalni. Aztán érkezett egy másik beadvány, éppen azon a napon délelőtt, amikorra ennek a rendkívüli testületi ülésnek az időpontja meg volt határozva, ezt szintén Csorba János alpolgármester úr és Matiaséc János képviselő úr jegyzi, itt már konkrétan élnek egy előterjesztéssel – az önkormányzati törvény 18.§. 3.) bekezdésére hivatkoznak „a képviselő-testület a megbízatásának lejártá előtt név szerinti szavazással, minősített többségű döntéssel kimondhatja a feloszlását. A képviselő-testület az új Képviselő-testület alakuló üléséig, a polgármester az új polgármester megválasztásáig ellátja feladatát, gyakorolja hatáskörét. A képviselő-testület feloszlata nem mondható ki a választást követő hat hónapon belül, illetőleg az általános önkormányzati választásokat megelőző év október hó 1. napját követően. Az időközi választás költségét az önkormányzat viseli.

A beadványt jegyző urak határozati javaslatai:

A: Nagycenk Nagyközség Önkormányzat Képviselő Testülete feloszlata magát

B: Nagycenk Nagyközség Önkormányzat Képviselő Testülete nem oszlata fel magát

Aztán mivel itt a beadványt készítőik már tudták, hogy a délutáni ülés sikertelen és határozatképtelen lesz, ezt követően éltek egy nyílt levéllel, amiben sürgetik a rendkívüli testületi ülés összehívását, egyben kijelentik, hogy nem kívánják a 375 db - a játszótér zavartalanul hagyása érdekében gyűjtött - aláírással foglalkozni.

Én azt gondolom, hogy szerencsés lenne, hogyha mindenki ezzel a kérdéskörrel kapcsolatosan kifejtene a véleményét, és pontosan megindokolná, hogy mit szeretne elérni, és mi az, ami az ő gondolatait ide vezette. Véleményem szerint a legnagyobb hiba az volt, hogy egy külsős tanácsadót, külsős alpolgármestert bízott meg a képviselő testület azzal, hogy tanácsaival segítse az önkormányzat munkáját. Erre a tisztre felkértük Horváth Lászlót, aki a pillanatnyi állás szerint úgy kívánja a háttérben mozgatni a szálakat, hogy ő egyik beadványt sem írta alá. Én azt gondolom, leginkább először neki kívánom átadni a szót, hogy vajon mi ennek az oka? Miért van az, hogy ő nem kívánja ezt az ügyet felvállalni? Köszönöm szépen.

Matiassec János: Én is hadd szóljak, ha szabad kérnem egy szót. Az első napirendi pont előterjesztői Csorba János alpolgármester úr és én magam. Szeretnénk azt a jogot megkapni, hogy mi kezdhesük el ennek a napirendi pontnak az előterjesztését, mert mi vagyunk az előterjesztők, és ez az első napirendi pont és ebben állapotunk meg. Megkérem Önt, hogy mi kezdhesük el.

Ivánkovics Ottó: Még egy kérdés, Jegyző úrtól kérdezném, hogy technikai vonatkozásban megfelel minden az előírásoknak? Van előterjesztés, van határozati javaslat, indoklást, azt nem láttunk írásban, akkor ez szóban következik be. Akkor ez így törvényes, szabályos?

Dr. Pintér Gábor: Igen.

Ivánkovics Ottó: Köszönöm.

Matiassec János: Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Képviselő Társaim! Tisztelt Hallgatóság! Először is leszögezném azt, hogy én itt Nagycenken nem vagyok senkinek senkije, nem vagyok elkötelezve senki iránt. Nekem nincs jobbos, nincs balos, nincs ennek az embere, nincs annak az embere. Nekem nagycenki lakosok vannak, én mindenki felé nyitott vagyok, én mindenkivel beszélek, beszélgetek, és úgy érzem, sok emberrel van jó kapcsolat. Ezt most csak azért mondom el, hogy amit most szeretnék Önöknek elmondani, azt részrehajlás nélkül teszem, őszintén, nyílt szándékkal. Mi a kezdetekkor, mint köztudott, egy csapat voltunk és felsorakoztunk Polgármester Úr mögé, százszázalékos bizalommal. Többségünknek még nem voltak képviselői tapasztalatai, ráadásul nálam még az is nehezítette a kezdeteket, hogy nem volt helyismeretem, mert én betelepült vagyok, kilenc és fél éve élek Nagycenken. Szeretek itt élni, amúgy. Emiatt a testületi munka elején én is támogattam a Polgármester Úrnak azt a javaslatát, hogy egy órával az ülés kezdete előtt átbeszéljük a napirendi pontokat, hiszen némelyiket valójában csak akkor kaptuk meg és nem volt róla semmilyen korábbi információ. Ez eleinte gyakorlattá vált, bár Polgármester Úr rendszeresen akár fél órát is késett az általa kezdeményezett beszélgetésekről. Ennek aztán az lett a hozadéka, hogy mi magunk között átbeszélünk dolgokat, és amikor a testületi ülésre ténylegesen sor került, tényleg sokszor bólogattunk, szavaztunk. Ezt jogosan sokan Önök közül, cenki lakosok közül kifogásolták, hogy gyenge a testület. Végül is ez valamilyen szinten ez jogos, de ez megváltozott, nem jártunk az öt óras kezdésekre, és a testületi ülések során vitattuk meg a kérdéseket. De miért változott meg ez az egység? Először énbennem az kezdett éket verni a polgármester és én köztem, most csak magamról beszélek, hogy úgy éreztem Polgármester Úr nem mér azonos mértékkel bizonyos ügyeket, embereket. Ilyen pl. Horváth Rezső úr féle beadványok, az iskola ügye, a sportcsarnok gondnokainak az ügye, és ide vehetem Pölcz néni ügyét is. Én azt kezdtem érezni, hogy Polgármester Úr valamilyen szinten – nem kívánom őt megsérteni – valami korábbi, általa vélt sérelmeket kíván orvosolni, és úgy éreztem azt várja tőlünk, hogy ehhez asszisztáljunk is, hisz többségben voltunk. Ezek a dolgok még nem vezettek volna engem odáig, hogy eljussak a nyílt szakításig, és hogy megbontsam az egységet. Mi az, ami végképp elmélyítette a köztünk lévő szakadékot, ami már áthidalhatatlannak tűnik jelen pillanatban? Erre jó példa a kosárlabdapalánk ügye. Számomra ennek az ügynek egy pozitív hozadéka van, hogy az ügyben résztvevők, szereplők megmutatták igazi énjüket, igazi arcukat. Ez mindannyiunk számára egy tükör, ér rámutat arra is, hogy milyenek vagyunk valójában. Most az utóbbi időben többször szóba hozta a nevemet Polgármester Úr, nem pozitív értelemben írásban is. Írtam egy két dolgot, de úgy gondoltam ezt nem teszem meg ezt a gesztust, illetve teszek egy gesztust és nem viszem el személyes irányba a dolgokat, hanem rátérek a mondanivalóm lényegére! Kedves Polgármester Úr! Ismerősek-e Önnek ezek a sorok?

„ Sziasztok Cenkiek! Hogy Ti mekkora köcsögök vagytok! Miből hát a Magdi néni nyugdíjából? Hát ne b.....n ki velünk már a nyanya, egész életében nem sportolt. Nem adom a nevem a témához, mert a polgármester bosszúja utolér, nehogy már egy vacak témával vegye el az alpolgármester a figyelmét a komoly dolgoktól. Polgármester Úr csináljon már rendet! Javaslom, vizsgálja meg, miből van az alpolgármester vagyona! Csak nem az ilyen magánjellegű kérésekből, mint a Magdi néni rigolyái?”
Polgármester Úr! Ismerősek Önnek ezek a sorok?

Ivánkovic Ottó: Természetesen.

Matiasec János: Ezek kérem szépen a www.nagycenkijatszoter.hu honlap fórumán szereplő bejegyzések, amelynek a linkjét polgármester úr felrakatta Nagycenk hivatalos honlapjára. Én amikor szembesültem ezekkel a fórumos bejegyzésekkel, felhívtam Polgármester Urat és kértem, hogy ezek becsületsértő bejegyzések, legyen kedves levenni a linket a honlapról. Azt mondta, hogy nem, és ha ez nem tetszik, fel lehet őt jelenteni. Ezt mondta nekem telefonba a Polgármester Úr. Jó, lépünk tovább. Kedves Polgármester Úr! Ismeri Ön ezt a lapot?

Ivánkovic Ottó: Persze, igen.

Matiasec János: Ez a Cenk Híradó legutóbbi száma. A címsor alatt van még egy kisebb betűs sor, ami úgy hangzik. „a képviselő-testület információs lapja” és még alatta van egy még kisebb betűs: „Felelős kiadó: Nagycenk Nagyközség Önkormányzata”
Tehát nem Ivánkovic Ottó információs lapja, nem a polgármester információs lapja, hanem a Képviselő-testület információs lapja. Amit ugye illik a megjelenés előtt véleményezésre bocsájtani a Képviselő-testület elé. Főleg akkor, hogy többen közülük név szerint érintette vannak bizonyos cikkekben, amit Ön alkotott meg az Önkormányzat pénzén, adtuk ki, ugye igaz? Amelynek a bevételehez mi is hozzájárulunk többen, a helyi adónkkal. Nos, Kedves Polgármester Úr nagyon nehezményeztük azt, hogy akkor kaptuk meg véleményezésre ennek a tervezetét, maikor mi már rég valahol Írország belsejében robogtunk Horváth László és Csorba János alpolgármester urakkal egyetemben, amit Ön nagyon jól tudott, mert előzőleg Ön elbúcsúzott tőlünk és tudta jól, pontosan, hogy mikor indulunk el Írországba hivatalos ügyben. Tehát mikor már mi nem voltunk elérhetőek, 06 hó 30.-án 16,30 kor kaptuk a mailt, amikor hangsúlyozom, mi már Írország belsejében robogtunk a célállomásunk felé. Ez valóban kiverte nálam is a biztosítékot, mert bántónak éreztem ezt a magam és a képviselőtársaim miatt is. Hangsúlyozom, akik személyesen is érintve voltak az Ön cikkében, ezzel szemben nem tudtak sem reagálni, sem védekezni, mert erre a lap megjelenése előtt nem volt lehetőségük. Tehát ennek az ominózus lapnak, ami közpénzen kiadásra került, meg kellett tudnunk az adófizető forintjainkból, hogy mi van a kosárlabdapalánk mögött. Hát én is előadnám az én verziómat. Tehát a Polgármester Úr cikkének a címe: „kosárlapánk, és ami mögötte van” Polgármester Úr ugye úgy kezdi, hogy van három határozatunk, három különféle, melyik kerül végrehajtásra? Hát Polgármester Úr Ön is részt vett mindegyik testületi ülésen, ott nyugodtan hozzászólhatott volna, annak az a fóruma. Döntést hoztunk, többségi döntést hoztunk, nem hiszem, hogy ezt ki kell vinni az utcára, szembe kell menni a testületi döntésekkel, és szinte azt kell sugallni kifelé, hogy Ön a jó polgármester, mi a testület bizonyos tagjai vagyunk a rossz emberek, és Ön jót akar a falunak, Ön jót akar tenni, de a testület bizonyos tagjai ezt nem engedik. Tehát ugyanazt a szerepet akarja eljátszani, mint az előző testületben eljátszott, amikor Ön kisebbségben volt és megtehetette, de ez most valahogy nem igazán aktuális, mert mi egy testületben indultunk, illetve egy csapat voltunk Kedves Polgármester Úr! Tehát itt ebben a formában ez a szerep valahogy nem igazán megfelelő. Tehát hangsúlyozom. A tanácskozások, a megbeszélések, az ügyeknek az áttárgyalása, a

döntéshozatalnak a fóruma az Önkormányzati Testületi ülés, és nem kifele kommunikálunk és megyünk szembe a Testületi döntésekkel. Ön a falu első embere, felelős vezető.

Polgármester Úr folytatja, hogy Csorba alpolgármester úr kifogásolja, hogy ő aláírja a petíciót, ő ezt szülőként miért ne tehetné meg. Amit hozzám bedobtak az egyik ilyen írományban az állt, hogy a petíciót a Polgármester Úr is aláírta. Nem azt írta, hogy Ivánkovic Ottó szülő, vagy Ivánkovic Ottó apuka, hanem hogy a Polgármester Úr is aláírta. És ez ellen ő semmilyen fórumon, sehol nem tiltakozott. Tehát Ön elfogadta, hogy polgármesterként írta alá, tehát Csorba János alpolgármester úr jogosan nyilatkozta, amit nyilatkozott. Lépjük tovább. Következő a 600e Ft-os döntés a kosárlabdapályával kapcsolatosan, amit mintegy előirányzott keretet biztosítanánk a költségvetés terhére, hogy megvalósítsuk a terveinket. Itt Ön úgy jellemezte ezt, hogy mi itt árajánlat nélkül 600e Ft-tal játszunk. Nem ez csak egy keret, attól függően, hogy mennyibe kerülnek a határozatban foglaltak megvalósítása. Tehát ha több, azt mind magánpénzből, de lehet, hogy kevesebb lesz, tehát ez csak egy keret, nem árajánlatról van szó.

Következik Horváth László alpolgármester úr, köztudott, hogy a „Nagycenkért Alapítvány kuratórium elnöke, megbecsült vállalkozó, tapasztalt, jó kapcsolatokkal rendelkező úriember, aki tényleg jó szándékú. Az is köztudott róla, hogy nyersen fogalmaz, van egy sajátos stílusa valóban, van, aki szereti, van, aki nem. Hangsúlyozom: ő a testületi üléseken mindig úgy kezdi a mondanivalóját, hogy neki nincs szavazati joga, tényleges beleszólása a dolgokba, de ezt és ezt javasolja, mi vagy megfogadjuk, vagy nem. Mi szavazunk, ő csak javasol. Ő nem befolyásol bennünket, mert sem hatalma, sem lehetősége nincs hozzá, bocsánatot kérek.

Ivánkovic Ottó: Közben kihasználom a lehetőséget az SZMSZ-ünk 14. §.1. pont f.) bekezdését elolvasnám: „a napirend előadója, vagy a tárgy szerint illetékes bizottság elnöke, vagy az általa kijelölt képviselő bizottsági tag jogosult a vita előtt maximum 5-5 perces szóbeli kiegészítést tenni.” Azt hiszem, az 5 percet már kezdjük túllépni. Kérdezem Jegyző urat, hogy mit tudunk csinálni?

Matiasec János: Én előterjesztő vagyok

Ivánkovic Ottó: Azért mondom, 5 perc, ha lehetne egy kicsit rövidebbre fogni.

Matiasec János: Foghatom én rövidebbre.

Horváth László: Szabad? Énnekem az a véleményem szavazzunk, mindenki mondja el a véleményét, amit előkészített és becsületesen ismerjük meg az emberek véleményét, itt senki nem beszél többet, mint amit előkészített. Polgármester úr Ön teleszórta a falut mindennek, nekem az a kérésem szavazzunk akkor arra, hogy ezt nyugodtan mondja végig, nem kell korlátozni az emberek véleményét!

Ivánkovic Ottó: Itt arról van szó, hogy az SZMSZ szerint figyelmeztettem a képviselőt, hogy szíveskedjen egy kicsit rövidebbre fogni.

Matiasec János: Polgármester Úr! Én szeretném elmondani a mondanivalómat és nem bedobálni a postaládába, kérek ehhez lehetőséget, mert itt, ez a fóruma, ez a helyszíne annak, hogy elmondhassam, mint képviselő a véleményemet. Köszönöm. Ott tartottunk, hogy szóba került tisztelt alpolgármester úr Horváth László, akiről Ön azt írja, hogy a faluban nem túl nagy a támogatottsága, az emberekkel való bánásmódja elég sajátságos. Köszönöm, hogy az adófizetők pénzeiből megtudhattam, milyen ember Horváth László, és hogy milyen a viszonya. Ez egy nagyon fontos információ volt, ezért nagyon fontos volt papírt használni és a

közpénzből ezt kinyomtatni. Ön azt írta róla, hogy a bánásmódja elég sajátságos az emberekkel. Az Öné is közben, de én nem cikkezek róla. Azt írja róla, hogy tovább támogatta Ön őt, mint kellett volna, mi is Önt, mégsem cikkezünk róla. Kérte az alpolgármester urat, hogy vonja le a konzekvenciát, ezt javaslom én Önnek is. Köszönöm szépen. Elnézést kérek, ezzel kapcsolatban, hogy egy embernek a becsületét visszaadjuk, a tisztességét, egy bizalmi szavazást szeretnék kezdeményezni Horváth László alpolgármester úr mellett, hogy igenis meg voltunk elégedve az eddigi munkájával és továbbiakban is számítunk az ő hasznos, értelmes tanácsaira és segítségére. Erre egy bizalmi szavazást kérek a testülettől.

Ivánkovic Ottó: Köszönöm szépen, lehet, hogy a képviselő úr nem figyelt az elején, de elismétlem a szavaimat. Rendkívüli testületi ülésen nincs lehetőség arra, hogy sürgösségi indítványként akármilyen más témakört megvitassunk

Matiasec János: Akkor majd lesz a fóruma legközelebbi rendes ülésen.

Ivánkovic Ottó: Így van, ez megint csak az SZMSZ.

Matiasec János: Köszönöm Polgármester Úr, elfogadom, köszönöm a lehetőséget, ennyi volt.

Ivánkovic Ottó: Korábbi testületi ülésen elhangzott mondatot tudnék idézni, ha nem is pontosan, nagyjából: „rendek és szabályok szerint kell élni, mert a rendnek az ellentettje a káosz” és senki nem érdekelt abban, hogy a mai nap káoszba fulladjon – véleményem szerint. Igyekeztem jegyzetelni: ha esetleg úgy érzi a képviselő úr, hogy nem válaszolok valamelyik felvetésére, akkor kérem, szóljon, illetve ha az időrendi sorrendben eltérek, akkor azt kérem, nézzék el nekem! Talán a játszóterei honlap bejegyzéseivel kellene kezdeni. Ha a képviselő úr azt a benyomást szeretné kelteni, hogy ezen beírásokat én eszközöltem, mint ahogy a faluban ezt lehetett hallani, akkor most közlöm Önnel, hogy sem be nem írtam egyetlenegy üzenetet sem, és azt sem tudom, hogy kik írták be. Azt viszont tudom, hogy Horváth László úr hívta fel a figyelmemet arra, hogy üzenő fal van ezen a honlapon és érdekes hozzászólások vannak. Természetesen, ha ez bárkinek a jóérzését vagy éppen a becsületét sérti, akkor meg van rá a lehetőség, hogy ez ellen éljen, de szeretném arra felhívni a figyelmet és szintén nem eltérve a témától, a következő testületi ülésen ezt is érinteni kell. Tudomásom szerint egy település honlapjáért a polgármester felelős, mint ahogy ezt Ön telefonban június 28-án a tudomásomra is hozta és ugye feljelentéssel fenyegetőzött, amire én természetesen azt mondtam, tegyen belátása szerint. Érdekes módon az impresszumban nem olvasható a nevem, a nagycenki honlap impresszumában, semmiféle formában. Szerepel egy szerkesztő bizottsági felsorolás, aminek a nevei érdekes módon változtatnak. Hol felkerül, hol lekerül egy-két név. Hogy ki áll e mögött - talán Horváth László úr majd erre a kérdésre is választ ad, mint ahogy arra a kérdésre is majd válaszolnia kell, hogy ki és milyen joggal dönti el azt, hogy felkerüljön, avagy ne kerüljön fel a nagycenki honlapra bármiféle képviselői vagy éppen polgármesteri vélemény. Tisztelt Hölgyeim és Uraim ott tartunk, ahol még az elmúlt négy évben sem, ugyanis – bár most délután nem néztem az internetes honlapunkat, de reggel igen - és amit én tegnap délután elküldtem a szerkesztőnek, egy rövid válasz a legutóbbi beadványra, ami szintén olvasható a honlapon, az nem szerepel a honlapunkon. Tehát azt tudom mondani, hogy ilyen korlátozás az elmúlt négy évben sem volt tapasztalható, amikor is 8:2 es többséggel, elméletileg mindent uralt a 8 fős ellenzék, de eddig a pontig még ők sem merészkedtek. Tehát a beüzengetésekről ennyit. Cenki Híradó. Tudomásom szerint a negyedév végéig kell megjelenni a Cenki Híradónak, a negyedév vége június 30.-a volt, hát

erről én tehetek a legkevésbé, hogy Önök éppen akkor Írországból kirándultak és nagyon jól érezték ott magukat!

Dr. Tóth Melinda: Ne haragudjon nem kirándultunk, és nem éreztük jól magunkat!

Ivánkovics Ottó: Viszont mindenkinek adott volt a lehetőség, és természetesen utólagosan majd hozzá kell a mai ülés jegyzőkönyvéhez tenni, e-mailban mindig minden képviselővel közölve van, hogy mikor van a lapzárta, és az is közölve van, hogy meddig kell az általuk fontosnak érzett anyagot megküldeni a szerkesztőségnek. Arról én nem tehetek, hogy a korábbi bevett gyakorlat az volt, hogy a korábbi időszak szerkesztői már akkor küldték meg a Cenki Híradó teljes anyagát a testületnek, amikor már a nyomdában volt az anyag. Úgy emlékszem akkor Matiassec úr helyi lakosként nem emelte fel ez ellen a szavát soha, pedig úgy gondolom, hogy tudott róla, mert próbálta nyomon követni már akkor is az önkormányzati munkát. Kosárlabdapalánk ügye: hát rendkívül szomorúan tapasztaltam meg azt, hogy ami már terjengett a faluban- egyes képviselők is összekapcsolják a játszótéri ügyet az önkormányzati vagy képviselő-testületi tevékenységgel. Én azt gondolom, hogy ez óriási hiba. Minden egyes kérdést úgy kellene megvitatni, hogy azt lelkiismerete szerint próbálja megoldani minden képviselő, és nem ürügyként felhasználni bármilyen más egyéb témakörben. A játszótér vonatkozásában van három hatályos határozat, azt hogy ezt én lekommunikálom napilapban is, az nekem nem lehetőségem, hanem kötelességem. Ugyanis a polgármesternek kötelessége és egyben joga is tájékoztatni az embereket, a választópolgárokat az aktuális fejleményekről, de ez minden képviselő-testületi tagnak eddig is és azt gondolom ezután is lehetősége volt és lesz. Talán nem azt kell szidni, aki az igazat mondja; a régi anekdotaként: Uram mit mondjak az igazat, vagy a neked tetszőt? Hát én lenyilatkoztam az igazat és eddig ezt senki nem cáfolta, pedig a jegyző urat erre már többször kértem, talán most majd lehetőségünk lesz erre, nyilatkozzon: ez törvényességi szempontból milyen eset? Az hogy három határozat van érvényben a játszótér vonatkozásában, és csak az első oldódott meg részben, az a legkevésbé sem az én hibám, vagy az én felelősségem. Annak ellenére, hogy egyesek ezzel szintén betérítették a falut, hogy a polgármester akadályozni kívánja, én nem akadályoztam semmit, sőt kinn voltam a helyszínen Csorba alpolgármester úrral és a vállalkozóval is, még a 2-es verziónál, amikor az óvoda melletti placcról volt szó. Kb. két és fél hónapja. Azóta egy kapavágás sem történt. A másik oldali bitumenes pálya ügyében közel másfél hónapja döntöttünk, továbbra is ott sincs egy kapavágás sem. Én azt gondolom, ez nem azért van, mert én aláírtam egy aláírásgyűjtő ívet, és azt hogy engem valaki úgy hív, hogy Ivánkovics Ottó polgármester, vagy Ivánkovics Ottó szülő, az, az ő személyes kompetenciája, vagy joga. Álljon már meg a menet, hogy én ezért jogi eljárást kezdeményezzek a képviselő úr javaslata szerint, nem, hát azért ennyire már vagyunk felnőttek. Tehát nem mentem én szembe semmivel, van három határozat, mindegyik ellentmond a másiknak, úgyhogy ez egy olyan tisztázatlan helyzet, amit azoktól kellene számon kérni, aki ezt a három határozatot javasolta és éppen előterjesztette a képviselő-testület felé. Tehát a kifelé és befelé kommunikálás tekintetében ennyi. Én azt gondolom mindkettő nagyon-nagyon fontos. A 600e Ft vonatkozásában az a probléma, amit le is írtam a Cenki Híradóban, hogy semmiféle írásos árajánlatot a mai napig nem láttam. Most Jegyző urat kérdezem, hogy ő látott-e? Tehát nincs, ezen kívül versenyeztetés sincsen, pedig néhány 10 ezer, vagy 50-60 ezer Ft-os tételnél is legalább két ajánlatot be szoktunk kérni, annak ellenére, hogy a polgármesternek pillanatnyilag az SZMSZ szerint 500e Ft-ig van azonnali döntési kompetenciája, adott esetben ilyen ügyben is. De az alpolgármesternek sincsen. Az hogy én a törvényességre hívom fel valakinek a figyelmét, én azt gondolom, hogy én a közérdeket szolgálom, hiszen az adófizetők forintjaira vigyázni kell, legyen az, az Ön befizetése vagy bárki másnak a befizetése. Röviden én ezt tudom reagálni a képviselő úrnak a

felvetéseire. Nem tudom, hogy kihagytam-e esetleg valamit. Igen, igen a leglényegesebbet. Azt kifogásolja, hogy gyenge a testület és hogy előtte csak informális megbeszéléseket folytattunk. Én azt gondolom, hogy ez bevett szokás, a nagy politikában aztán meg különösen, hiszen mindannyian hallottunk már a frakcióülésekről a parlament vonatkozásában, de nálunk nem ez volt. Nálunk az volt, hogy az idézőjelbe vett frakción kívüli képviselő asszonyt is ezekre a beszélgetésekre meghívtuk, sőt természetesen a jegyző úr ezeken részt tudott venni, illetve korábban a jegyző asszony is, ha akart. Az, hogy bizonyos kérdéseket kétszer beszélünk át, az azt gondolom, csak a munkát segíti,

és nem árt. Azt pedig kategorikusan vissza kívánom utasítani, hogy én akár a sportcsarnok kérdéskörében, akár az Ön által említett személy kérdéskörében máshogy próbáltam volna intézkedni, mint ahogy bárkivel kapcsolatosan is a faluban. A kérelmeket megvizsgálta a képviselő-testület és ezek alapján döntött, mind a Horváth Rezső, mind az iskola, vagy éppen a sportcsarnok vonatkozásában, a játszótéri kérdéstről nem is beszélve. Természetesen a mögöttes tartalmakat pedig folyamatosan szem előtt kell tartanunk, és arra oda kell figyelni, hogy ne legyen valamilyen csapdába kerüljön a képviselő-testület egy-egy jóhiszemű döntés meghozatala során. Mint pl. abban a konkrét esetben úgy jártunk, hogy a képviselő-testület konkrét határozata kellett, hogy az adott ingatlan kivonjuk a rendezési terv hatálya alól, hogy megoszthatóvá váljon. Ettől kezdve követelte a kérelmező, hogy ő meg tudja közelíteni ezt az ingatlant, ami emlékeim szerint legalább 30 éve nem volt megközelíthető. Viszont így most, hogy megközelíthető, kérdés továbbra is számomra, hogy azon az úton bárki közlekedhet, hiszen közterületi ingatlanon bárki közlekedhet, ha azt tábla nem tiltja, de ha valaki beleborul a patakba, ki lesz a felelős? Valószínű nem a képviselő testület, hanem sokkal inkább a polgármester vagy a jegyző. Válaszoltam mindenre Képviselő Úr? Köszönöm.

Matiasec János: Nem tudom, mert úgy hallgattam mintha valaki másnak a...

Ivánkovics Ottó: Akkor Csorba János alpolgármester úrnak adnám át a szót.

Csorba János: Tisztelt Képviselő-testület! Polgármester Úr! Tisztelt érdeklődők! Nagyon szomorú esemény ez a mai Nagycenk életében és nagyon nehéz megszólalni, de meg kell tennem. Az emberek érdeklődve tekintenek a dolog iránt, hogy történhetett ez meg? És meg is kérdezik, és igenis hogy választ kell kapniuk, hogyan történhetett ez meg, hogy ma itt ülünk ezzel a napirendi ponttal foglalkozva? Én a magam részéről egy rövid kis történetet szeretnék elmesélni, a Polgármester úr és az én kapcsolatomban, mivel hogy én vagyok ebben a testületben az aki ötödik éve vagyok a Polgármester Úrral, és nagyon sokszor én ajánlottam a Polgármester Urat a településnek, hogy igenis hogy válasszák meg, és ezért az én felelősségem sokkal nagyobb ebben a tekintetben mint a képviselőtársaimé. Ez a felelősség ez nyomaszt is és ezt a felelősséget próbálom tisztázni, amennyire lehet. 2006 nyarán egy kisebb csoportosulás mondjuk 10, egy nagyobb csoportosulás mondjuk 30 fő azon gondolkodtunk, hogyan lehetne a választásokra egy olyan csapatot felállítani, aki egy új irányvonalat, egy új-fajta szemléletet, egy újfajta vezetési stílust vagy bármit vinne a település életébe és egy új irányvonal lenne a falunak, ami talán jobb lenne, mint ami előtte volt. Ehhez kerestünk egy csapatot és ehhez kerestünk egy frontembert, a polgármester jelöltet. A polgármester jelölt kérdése az nem volt egyszerű dolog, mert nem csak az volt a kérdés, hogy ki alkalmas rá, vagy ki nem, vagy egyáltalán ki vállalja ezt a dolgot. A jelöltek között volt Ivánkovics Ottó neve is. Ivánkovics Ottót én nem ismertem. Annyira ismertem, hogy tudtam, hogy a településen van egy jó megjelenésű, diplomás fiatalember, aki agilis, éles eszű, és már a közszeresplésben is részt vett, mert előtte már másfél évig önkormányzati képviselő volt, a személyét én nem ismertem. Úgy gondoltam mellé állok, és mellé álltunk és támogattuk

abban, hogy polgármester legyen. A polgármesteri és képviselő-testületi választás azt az eredményt hozta, hogy Ivánkovich Ottót polgármesterré választották és kettőnket beszavaztak a képviselő testületbe, Brummer Gábort és engem. Én az elsők között voltam az a szerencsés, aki elsők között gratulálhattam Ivánkovich Ottónak a polgármesteri poszt megnyeréséhez. Egyetlen kérésem volt az Ivánkovich Ottóhoz: „Ottó jó polgármester legyél a településnek!” Megalakult a testület és érezhető volt a kezdetektől fogva, hogy egy ellenséges környezet fog várni a Polgármester Úrra, mert néhányan, akik oda bekerültek már előélettel érkeztek a testületbe, mert másfél évig együtt voltak képviselők az Ivánkovich Ottóval, tehát a személyiségét ők jobban ismerték, mint én, mert én nem ismertem. Folyamatosan azt vettem észre, hogy ebben az ellenséges környezetben igenis jó helyen vagyok, mert támogatnom kell azt, akit bántanak, és támogatnom kell azt, aki mellé oda tettem a voksot. Úgy gondoltam hagyni kell őt dolgozni, hadd tegye a dolgát, és amikor elérkezik az, hogy mérleget kell vonni, akkor kell azt mondani, hogy jó volt, vagy nem volt, addig minden támogatást meg kell, hogy kapjon. Ez az, amit én abban a testületben éreztem, hogy ő nem kap meg. Ezért nekem állandó igazolás volt az, hogy az Ivánkovich Ottónak a reakciói, a reflexei, hogy igenis hogy a védekezésben az ember nem mindig a legjobbat hozza ki magából, van úgy, hogy kényszerből rossz reflexeket használ. Az Ivánkovich Ottó volt az a személy, akivel én a négy év folyamán, mint a gyermekemmel beszélgettem. Ha száz órát nem beszélgettem Ivánkovich Ottóval személyesen, nálam a műhelyben, az irodában, volt úgy hogy leültünk és öt óra hosszat beszélgettünk. Én folyamatosan Ivánkovich Ottót a jó irányba azzal, hogy én már többet voltam a földgolyón és emberekkel bántam és mivel hogy a foglalkozásom is ez, jó tanácsokkal próbáltam ellátni azért, hogy igenis jó polgármester legyen, mert egy fiatalos, lendületes ember és lehet, hogy azok a reflexek nem szerencsések. Nem szerencsés frontot nyitni állandó jelleggel és én ezeket folyamatosan átbeszéltem vele. Néhányszor észrevehető volt a cselekedeteiben, a döntéseiben, hogy igenis volt ennek foganatja, de legtöbb esetben nem. Vagy később kiderült, hogy már megint nem. És állandóan ez a vívódás volt, ez a harc volt, de állandó igazolást is visszakaptam, hogy a helyemen vagyok, mert az ellenséges környezet meg ott volt. Testületi ülésen folyamatosan a hozzászólásom, amikor volt, akkor én megvédtem a Polgármester Urat. A Polgármester Úr kritikája a négyesem közötti beszélgetéseinkkor volt, tehát a testület arról nem tudott semmit, hogy én hányszor kritikával és jó szándékkal beszélgettem a Polgármester Úrral, és kértem, hogy más legyen, mert nem lesz ez így jó. Felborult a testület, új választás lett, újra megválasztották az Ivánkovich Ottót polgármesternek. Már rosszabb arány jött ki belőle, mert 8:2 lett. Ezzel a 8:2-vel végig vittük a következő három évet. Majd érkezett a választás ideje, amikor júliusban olyan információ birtokába jutottam, a személyét illetően, amit én senkinek nem mondtam el, és nem is fogok elmondani, de az engem elbizonytalanított teljes mértékben arról, hogy én elindulhatok-e az önkormányzati választáson. Mert felmerült bennem az a kérdés, hogy ahogyan a közvéleményt szondáztatni tudtam, ahogy az információk érkeztek hozzám, nagyvalószínűséggel a Polgármester Úr simán megnyeri és nagyvalószínűséggel a lakosok meg fogják büntetni a képviselő-testületet azon fajta testületi munkájukért, ami nem volt szerencsés, nagyon nem volt szerencsés. Igazából ez a választási eredmény jött, hogy a település büntetett. Egyöntetűen a Polgármester Urat és a csapatát beszavazta. Én ettől a félelmetől nem akartam elindulni a választásokon, ezt közöltem is Ivánkovich Ottóval. De olyan közszereplők, olyan fontos egyéniségek, tehát politikai közszereplők is megkerestek, hogy miért nem, és én elmondtam, hogy miért nem. Az volt a véleményük, hogy akkor még mindig jobb, ha bent leszek, mert az volt az aggodalmam, hogy rossz irányt fog venni ez a túlzott hatalom, ez a túlzott lehetőség, hogyha az, az információ valós. Mégis úgy döntöttem, hogy elindultam a választáson, teljes mértékben a Polgármester Úr mögé besoroltam. Az én programom annyi volt a település felé, hogy egy hidat szeretnék építeni az emberek közé, azt, ami hiányzik. Az nem lehet, hogy a falu egyik fele semmilyen kapcsolatot nem kíván a

másikkal, vagy nem kíván együtt dolgozni, nem kíván együtt haladni a település jövőéért, de csak azért, mert azzal a másikkal nem. Ez nagyon nem jó és ez a falunak a kárára van. Ezért arra tettem fel, hogy megpróbálok minden erőmmel, hogy igenis hogy elfogadnak az emberek, elfogadott az a képviselő testület is, a 8:2-ben is elfogadta a véleményemet is és elfogadta a közeledést vagy bármit. Úgy gondoltam, ha ebbe erőt fektetek, képes leszek arra, ha ezt elkezdem, hogy az a híd valahogyan elkezdjen és épüljön. Egyetlen mondata volt a Polgármester Úrnak: „Bízzál bennem, nem fogsz bennem csalódn!”

Felállt a képviselő Testület elkezdte munkáját. Novemberben volt egy testületi ülés előtti egy órás megbeszélés, amikor én a képviselő társaimmal közöltem, hogy itt kérem a képviselő társaimat, hogy ügyeket képviseljünk, ügyekről hozunk döntést, függetlenül a kérvényezőnek, az előterjesztőnek a személyétől. Egyforma elbírálás alá esznek a dolgok, mert ez a kötelességünk. Akkor a Polgármester Úr a testületi ülés után beszélgetett velem és azt mondta: „János megzavartad a képviselőket, nem értik, hogy közöttünk mi van?” Nincs közöttünk Ottó semmi, közöltem a képviselők előtt, hogy ez az én véleményem, ez az én elképzelésem egy képviselői munkával kapcsolatban, hogy ezt csak így lehet, és sehogyan másképp. Ez az egyik ügy volt éppen a János által említett Horváth Rezső ügy. Jöttek az iskolai ügyek, amiben beszélgetéseink során, kisebb körű beszélgetéseink során is volt, hogy nem jó megoldás ez, ne így csináljuk, másképp csináljuk. Eljutottunk oda, hogy döntöttünk. Jöttek a tornacsarnokos kérdések. A tornacsarnok volt az a kérdés, amit én legtovább tudok a képviselők közül, mert nagyon sok időt töltöttem ott el. Ismerem a működését, a mechanizmusát és tisztában vagyok vele, hogy az egy gondnokkal nem megoldható és ennek én hangot adtam, és kértem, hogy gondoljuk át, és legyen kiterjesztve a gondnokok munkaköre és akkor mindkettejük munkahelye megmarad. A kiterjesztett munkakörrel pedig a település annyiban jól jár, hogy olyan munkákat is elvégeznek, amit eddig nem végeztek el. Kértem a Polgármester Urat, hogy ezzel bízzon meg, hogy ezt a kérdést körbejárjam, és eljussak oda, hogy előterjeszem a megoldást a képviselő testület elé. Itt is kurfliktak már a dologban, amik már közöttünk feszültségeket okoztak. És elérkeztünk az ominózus labdapattogtatáshoz, amiben volt egy javaslatom, amiben úgy gondoltam, hogy az talán megoldást. Azt a képviselő-testület az én érveléseim után úgy döntött, hogy elfogadja. Majd indult ellenem az egész hadjárat, amit a Kisalföldnek is köszönhetünk... És újra tárgyalattuk és aláírásgyűjtés volt, ami nem került elő, aztán elutaztunk Írországba és hazajöttünk, és elolvastam a Cenk Híradót, ami teljes mértékben felháborított. Hogy én egy 63 éves emberről én ilyet leírjak a település vállalkozójáról, aki meghatározó ember a településen. De ilyet senkiről, senkiről nem írok le, méltatlan ez egy polgármesteri viselkedéshez. Ezt én már korábban is mondtam, hogy méltatlan ez egy polgármesteri viselkedéshez, én nem így csinálnám, de természetesen a Polgármester Úr joga. Eljutottam oda, hogy ami a kétségem volt, hogy nem fog ez működni úgy sem, hogy a baráti hangulatú képviselő-testületben, a támogatói képviselő-testületben sem fog menni a munka. Összegezésre kell jutnom, meg kell vonnom a mérleget és azt kell mondanom, hogy Ön nem jó polgármester. Azt kell mondanom, hogy nem okozott csalódást?

Nem okozott sajnós csalódást a nyári gondolkodásomat tekintve, hanem az valósult meg, amitől sajnós féltem. Ezért jutottunk el oda, hogy Önnel már nem tudunk tovább együtt dolgozni, tehát vagy az van, hogy kilépetünk a testületből és bejönnek, akik következnek, de az információim szerint ők sem jönnének be. Ezért úgy döntöttünk ez a legeslegjobb megoldás a falu érdekében, hogyha a feloszlathoz nyúlunk. De én ennél egy sokkal jobb megoldást tudok javasolni Önnek Polgármester Úr!

A község jövője érdekében tegye meg azt, azt a gesztust, ami egy katarzist fog okozni, hogy mondjon le! Mondjon le és a képviselő-testület a helyén marad, és lesz egy polgármester választás, amibe lehetséges, hogy csak egy jelölt elindul, és semmiféle kampánnyal és

semmivel nem terheljük már ezt a nagyon agyonterhelt települést, mert itt már mindenki úgy van vele, hogy tele van a hócipője. Köszönöm. Pont.

Ivánkovich Ottó: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha már az e-mail felolvasásoknál tartunk, idézni szeretnék: „jaj, Ottó! Mibe mászol bele?! Nem veszed észre, hogy az „Ajahtollah” meg a Jani mit készít elő Neked ? behúztak a csőbe és kitekerik a nyakad. Hallom a reccsenését.” Ez az email 2011. február 01-én íródott.

Horváth László: Ezt az e-mailt átküldted nekem, olvasd végig légy szíves!

Dr. Tóth Melinda: Van aláírója?

Ivánkovich Ottó: Alpolgármester Úr, ha akarja, olvassa végig, a lényege az igazából ez. A többi az magánjellegű, illetve ez a lényege. Én elküldtem az alpolgármester uraknak valami vicces kiegészítéssel, hogy na, mit szóltok hozzá? És egyszer csak gyanús kezdett lenni, hogy semmit nem reagáltak rá, illetve egyetlenegy reakció volt, de az egy ilyen kávézós szituáció volt, azt inkább elő sem hozom, mert az egy nagyon gyerekes dolog. Amit a Csorba János alpolgármester úr elmondott rövid időrendi áttekintést, azt én azt gondolom, hogy az ő olvasatából elfogadhatjuk. Mindannyian, akik már néhány éve itt laknak, lakunk Nagycenken azok tudják hogy 1998 és 2006 között milyen sorsot is kapott a falu, aminek jelentős részéből ugye Csorba János is kivette a részét, hiszen 1998 és 2002 között alpolgármester volt. Ez volt az-az időszak, amikor olyan szintre süllyedt a falu, mint korábban még soha. Ez konkrétan azt jelenti, hogy amikor én 2010. október 1-én átvettem a polgármesteri stafétabotot, akkor pár százezer Ft volt a kasszában és éppen az ominózus játszótér kifizetetlen számlái az öt és fél millió Ft-ot meghaladták. Úgy, hogy egy magánszemély hat millió Ft-ot befizetett 2006. március 28.-án erre a célra, az Önkormányzat számlájára. Mint mondtam október 01-énél tartottunk, ezt mindannyian tudják, akik itt ülünk, hogy szeptember 15-ig vannak az adó feltöltési időszakok, tehát magánéletre lefordítva a hónap elsején már üres volt a buksza. Csorba János úr volt az általa említett csapatnak az első számú polgármester jelöltje. Hogy miért, miért sem, az ő tudja, de köszönte szépen ezt a lehetőséget és nem kívánt vele élni. Ekkor jött a kósza gondolat, hogy ugyanabba a hibába nem szabad esni, mint 2002-ben estek az akkori ellenzékiek, hogy polgármester jelöltet nem indítottak csak képviselő jelöltek, így valakinek ezt a feladatot fel kellett vállalnia. És én ezt megtettem a falumért, ahol születtem, ahol élek, és remélem, hogy a családom is, a gyerekeim is itt fognak élni meg az unokáim is. Október elsején már azt lehetett hallani, hogy itt oszlatás, borítás lesz, a lehető leghamarabb! Tehát a cél egyértelmű volt egyesek részéről a hatalom visszaszerzése és olyan ügyek folytatása, amik nem a község érdekeit szolgálják. Én 2006 őszén egy olyan helyzetbe csöppentem, ahol teljes mértékben egy polarizált falu volt Nagycenk. Most aki ezt az én nyakamba akarja varrni, az nagy hibát követ el. Legyen ez akár 2006 vagy 2007 vagy 2010. Én nagyon megköszöntem akkor is a falu többségének a bizalmát meg 2007-ben is meg 2010-ben is. Az, hogy kinek mi a jó polgármester, azt én azt gondolom, hogy nagyon egyszerűen el lehet intézni: Az a jó polgármester, aki a település lakosainak érdekeit képviseli. Legyen az 375 aláíró, vagy legyen az 565 szavazó. Ezt azért is nehéz és könnyű egyben megtenni, mert a szavazás ugye titkos, és nem lehet megtudni, hogy ki az, aki az emberre szavazott és ki az, aki éppen nem, és ez így helyes, hiszen nem szabad különbséget tenni. Aztán elkövetkezett 2007 időközi választása, ahol ismét összefogtunk azért, hogy a célkitűzésünket meg tudjuk valósítani, véghez tudjuk vinni. Én ezt kettő pontban fogalmaznám meg: az első: a Nagycenki Önkormányzat anyagi helyzetének a stabilizálása, a második pedig: próbáljuk meg egy kicsit jobban összehozni ezt a falut. Sokat tettünk annak érdekében, hogy ez így legyen. Például megvalósítottuk a tavaszi Ikva Parti Multságokat. Mi

Készült: 2011. augusztus 04.-i rendkívüli Képviselő-testületi ülésen

volt rá a válasz bizonyos körökből? Ez konkurenciája a Szüreti Napoknak. Májusi eseményről beszélek. Aztán gesztusok sorozata indult el részemről, ami odáig - hogy úgy mondjam – „fajult”, hogy az ellenzéki képviselők közül többeket is jelöltem alpolgármesteri pozícióra, mivel ezek az ellenzéki képviselők Csorba urat nem voltak hajlandók megszavazni és ezzel a munkámat könnyíteni, ezt a gesztust sem fogadták. Így négy éven keresztül alpolgármesteri segítség nélkül kellett, hogy az ember helyt álljon úgy, hogy ráadásul az első évben társadalmi megbízatású polgármesterként a munkahelyen is helyt kellett állni, és ezzel több millió forintot sikerült megtakarítanom a településünknek. Közben folyt egy bírósági eljárás, igazából olyan ügyekben, amikről én semmit nem tehettem: Selyemfonoda utcai kisajátítás, illegális fakivágás, ahol, ha jól tudom Csorba János úr vezette azt a vizsgáló bizottságot, amely titkosította és a mai napig is titkosítja az ott megállapítottakat. Született egy olyan bírósági ítélet, ami azt mondja ki az én esetemben, hogy „bár nem állítottam valótlant, de megsértettem a felperes jó hírnevét.” Elég nehéz ezt a mondatot értelmezni, én legalábbis nem tudom értelmezni. Ezt hárman csináltuk végig, Brummer Gábor, Nagy László és én. Csorba János nem. Ebből a „jóból” nem vette ki a részét, sőt ami nagyon megdöbbentő volt a számomra és mondom ezt úgy, hogy én nagyon, nagyon felnéztem a Csorba Jánosra nagyon, nagyon sokáig, ezt nem mondanám ilyen apa-fia kapcsolatnak, de lehet, hogy még ennél többnek is lehetne nevezni. Nagyon sokszor nagyon sok mindent átbeszeltünk, az illegális szeméttelép témakörében is. De visszakanyarodva a bírósági eljáráshoz, ahol én ugye feljelentett voltam, tehát alperes, érdekes volt meghallanom a Csorba János szájából nem egyszer, nem kétszer, hogy hagyjátok már ezt az egészet abba. Nekem bizonygatnom kellett, hogy János, én egy helyzetbehozott helyzetben vagyok, egy kényszerhelyzetben, ahol nem tehetem meg, hogy kiszállok, mert nem szállhatok ki, mert alperesként nincs rá mód, hogy ezt megtegyem. Nem hiszem, hogy ezt a Csorba János ne látta volna át, de valamilyen oknál fogva így fordította le magában. Hogy mit tudott meg rólam és kitől tavaly nyáron, azt nem tudom, vagy lehet, hogy tudom, mert a Csorba úr azt mondta, hogy ő attól fél, hogyha én többségi hatalmat kapok, akkor azzal nagyon, nagyon vissza fogok élni. Ha azt visszaélésnek érezzük, ha az ember polgármesterként felelősen gondolkodva a gazdálkodás vonatkozásában keresi folyamatosan a lehetőségeket, hogy hol tudunk megtakarítani. Az ezzel kapcsolatos döntések nem a polgármester döntései, hanem a mindenkori képviselő-testületé, tehát, ha jó döntések, akkor a képviselő-testület minden tagja, adott esetben még az is, aki ellene szavaz - megérdemli a dicséretet, de ha az rosszul sül el, akkor azt senki más nem viseli, csak a polgármester. A polgármester mindig ott van a célkeresztben, mindig lehet hibáztatni, ha van rajta kalap, ha nincs rajta kalap. Az elmúlt öt évben a gazdálkodás vonatkozásában eljutottunk oda, hogy pillanatnyilag több mint 12 millió Ft van a kasszáinkban, és bármikor elkezdhetnénk a Széchenyi tér felújítását, mert közben nyertünk hozzá pluszban 13,5 millió Ft-ot közösen. Ha a képviselő-testület felosztja magát, akkor többek között ezzel a projektnek a megnevezésével is szembe kell néznie, vagy éppen a futó „Széchenyi Faluja Projekt”-tel, ami szintén egy pályázati projekt. De ez mindenkinek a belátására van bízva, ha úgy gondolja, hogy mindez mellékes, akkor úgy gondolja. A célt, azt közösen valósítottuk meg az elmúlt testület és a mostani, nemhogy stabilizáltuk a költségvetést az egyre romló gazdasági szituációban, hiszen tudjuk, hogy egyre több a kiadás a családoknál is meg a közületeknél is, és egyre kevesebb a bevétel. Szisztematikusan végig mentünk minden intézményünknel: iskola, óvoda, sportcsarnok, polgármesteri hivatal és emlékeim szerint 7-8 munkahelyet tudtunk úgy megszüntetni, hogy az semmiféle fájdalommal nem járt. Tehát aki elment nyugdíjba azt nem pótoltuk vissza, pl. az iskola fűtő-karbantartó gondnokát, hanem felújítottuk az iskola fűtési rendszerét és akkor ettől kezdve nem volt szükség gondnokra, illetve eseti megbízással végeztetjük el a karbantartási munkálatokat. Ugyanez volt az óvoda vonatkozásában, szakértővel megvizsgáltattuk, aki megállapította, hogy ekkora konyhánál nincsen szükség élelmezésvezetőre, legalábbis főállásban. Vagy az iskola esetében hol lehet

takarékoskodni, pl. az iskolatitkár, vagy az igazgatóhelyettesi státusz vonatkozásában. Legalább nyolc státuszt megszüntettünk. Ha azt mondom, hogy egy munkahely bérköltsége éves szinten – minimálbér közeli fizetésekről van sajnos szó – de járulékaival az is eléri a 2-2,5 millió Ft-ot, azt beszorozzuk 8-10-el akkor éves szinten ezekkel a döntésekkel 15-20 millió Ft-ot tudunk megtakarítani. Még egyszer hangsúlyozom, hogy ezen lépések hatására egy picivel vagyunk csak kinn a vízből, de legalább nem alatta vagyunk! Közben fizettük, mint a katonatiszt, azt a hitelt, amibe az iskola felének a felújítására került felvételre 2005-ben. Odáig fajult a helyzet 2006-ban, hogy az akkori képviselő-testület szeptember 14-i legutolsó testületi ülésének legutolsó napirendi pontjaként meg kellett nyitni a 10 milliós rulírozó hitelkeretet. Az ugyanaz, mint magánszemélynél a folyószámla hitelkeret, vagyis amikor már nincsen pénze, akkor ehhez tud nyúlni, természetesen plusz kamatteher mellett. Tehát elindult egy olyan spirál, aminek azt gondolom, ha nem sikerült volna elejét venni, akkor most nem én ülnék itt, meg nem is a Csorba János, meg nem is a Horváth László, hanem egy állami ügygondnok. Ahol nem kellene demokráciáról beszélni, ő megmondaná, hogy ez van, ezt bezárjuk, azt nem zárjuk be, ezt ki tudjuk fizetni, azt meg nem tudjuk kifizetni. Akkor az iskola vonatkozásában annyi történt, hogy az igazgatóhelyettesi státusz meg lett szüntetve. Miért is? Mert a törvény ezt lehetővé tette, pontosan a törvény úgy fogalmaz, hogy ilyen kis létszámú iskolánál nem kötelező igazgatóhelyettest megbízni. Megint csak nem én mondom, hanem szakember, írásos dokumentum van rá, ez 1,5 millió Ft-os megtakarítás éves szinten. Természetesen bele lehet ebbe magyarázni személyi dolgokat, csak az a kérdés, hogy azt miért a falu adófizető forintjaiból kellene finanszírozni? Ezek fájdalmas döntések, de akkor járt el a testület felelősen, amikor ezeket meghozta. De próbált felelősen dönteni a testület, mert azt mondtuk, hogy az idén nyáron visszatérünk a témára, mint ahogy ezt meg is tettük. Sportcsarnok gondnokai vonatkozásában bennem három variációs lehetőség mutatkozott, hiszen nyilvánvaló az elbillenése a helyzetnek, hogy van a sportcsarnok és környékére 2 gondnok és van az egész falura egy gondnok meg most egy fél státusz, ugye korábban ezt is két státusszal oldottuk meg. Ez nyilvánvaló, hogy az egész falura, ami majdnem kilenc hektáros terület, ez kihat, kevés az egy ember, főleg a sportcsarnok két emberéhez viszonyítva, akik egyébként tényleg példásan látják el feladatukat. Egyértelmű, hogy csak a téli szezonban, amikor bérbe van adva a csarnok, akkor van kihasználva az ő munkaidejük, ugye korábban még ott is volt egy takarító, meg egy hat órás takarító is, amit szintén megszüntettünk, hogy takarékoskodni lehessen. A sportcsarnok úgy működik, hogy éves szinten 6-7 millió Ft veszteséget termel. 1993-ban lett átadva ez a sportcsarnok. Ki lehet számolni, hogy ez az elmúlt másfél évtizedre vetítve százmilliós nagyságrendet ér el. Amikor ezt leírtam, a Csorba úrnál kiverte a biztosítékot, amit a mai napig nem értem, hogy miért. Csak oda tudok kilyukadni, hogyha az ember az igazat írja le, hiába írná le a neki tetszőt, vagy másnak tetszőt, attól az még nem biztos, hogy valós lenne. Tehát nagyjából tíz millió Ft-ba kerül az éves működése a sportcsarnoknak és kb. három millió Ft-os bevétel szokott éves szinten realizálódni, tehát így villámgyorsan kiszámolható az a 6-7 millió Ft-os negatívum. Ez nagy luxus a mai világban, ezért adódott a gondolat, hogy ezzel valamit kellene tenni. Nekem az volt a javaslatom, hogy át kellene onnan emelni egy gondnokot a falugondnoki szolgálatba, akár fél állásba is. Tehát úgy hogy a téli időszakban végzi a sportcsarnoki munkát, nyáron pedig besegít a falu nyírásába is. Természetesen a veszélye ott volt annak, hogy nem vállalja el egyikük sem, akkor az a kérdés merült volna fel, hogy tudja-e mindkét státuszt finanszírozni az Önkormányzat. Erre jött a Csorba úr javaslata, hogy kerüljön kiegészítésre a munkaköri leírásuk, és kérte, hogy ezt ő had tudja véghezvinni. Az idén február, márciusban volt ez. Én elmondtam, hogy nem rossz az ötlet, de egy kicsit szkeptikus vagyok erre vonatkozóan, de próbáljuk meg. Leültünk a Jegyző úrral, kikértük a munkaköri leírásukat és a saját javaslatainkkal próbáltuk kiegészíteni, meg a Csorba úr által tett javaslatokkal, hogy Kis-állé, játszótér gondozása stb. Ezt a Csorba úr már úgy értelmezte

óriási megdöbbenésemre, hogy én keresztbe intézkedtem, és nem hagyom, hogy ő ezt a feladatot megvalósítsa. Aztán végül is hála Istennek 2 hónapi huzavona után – a mai napig nem értem, 4 ponttal lett a munkaköri leírásuk kiegészítve, miért kellett ezt két hónapig elhúzni – de végül is megtörtént a döntés, örömmel jelenthetem, hogy nagyon jól működik. Azóta sokkal szebb a játszóterünk, és a Kis-allé is sokkal szebb. Ezúton is köszönöm nekik. A lényeg az, hogy mint pl. az Óvoda esetében az ottmaradt dolgozókra nagyobb teher hárul, vagy a Hivatal esetében, hiszen ott is státuszokat zsugorítottunk vagy éppen csökkentettünk, és ez azt jelenti, hogy az ott maradókra nagyobb feladat hárul, de sajnos ez a mai világ, ez a válság hozadéka, mindenhol ezt szüli. A lényeg az, hogy mindenki meg tudja kapni a havi fizetését, nincsenek olyan problémák, hogy csak részben tudjuk kifizetni, vagy nem kellett heti 1-1 nap szabadságra küldeni senkit, amit ugye a hírekben hallani.

Cenki Híradó. Az előbb már elmondtam mindent, ami ezzel kapcsolatos volt. Hiba volt a Horváth László urat külsős alpolgármesterré megválasztani Szerintem a tanácsadónak nem a polgármester nyilvános kritizálása a dolga, hanem a munka segítése, ami az elején jól is indult, de aztán egész más irányt vett. Mondja a Csorba úr, hogy elérkeztünk a labdapattogtatáshoz és akkor volt egy javaslata: én felírtam magamnak, hogy melyik volt az, mert ugye három javaslata is volt. Az egyik a március 31-i ülésre, hogy most már mindenféleképpen döntsünk, és úgy döntsünk, hogy maradjon a palánk. Nem tudom, hogy erre gondolt-e? ezt 6:0 arányban megszavaztuk.

Aztán volt a május 26.-i ahol azt kérte a Csorba úr, hogy döntsünk végre, mert eddig nem döntöttünk, (és egy emberi tragédiát, halálesetet hozott fel példaként) hogy ezt fogadjuk el, ezt 4:3 arányban szavazta meg a testület. Ez az előterjesztés nem teljes mértékben felelt meg a szabályainknak, hiszen szóban történt, mint ahogy mondtam, erre az SZMSZ szerint nem lett volna lehetőség. Jegyző úr ezt nem jelezte, én pedig úgy döntöttem, megtiszteltem annyira Csorba alpolgármester urat, ha ő ezt így szeretné, döntsünk. Aztán jött a június 23-a, ahol odáig fajultak a dolgok, hogy én zsarolva éreztem magam akkor, amikor a Csorba János úr levágott egy borítékot az asztalra, azzal, hogy vagy úgy döntünk, ahogy ő szeretné, vagy akkor ő elköszön. Én ezt teljes mértékben zsarolásnak fogtam fel, mint a képviselő-testület tagja.

Még egy dolgot szeretnék mondani. Március 3-án egy olyan képviselő testületi ülés volt, ahol én hideget, meleget kaptam a Csorba úrtól, pedig akkor még sehol nem volt a Játszóter ügye, és ezt 1 vagy 2 héten belül egy informális testületi beszélgetés követett, ahol kilátásba helyezte a Matiassec János képviselő úrral együtt, hogy kilépnek a testületből, és már ott megfogalmazta azt a gondolatát, hogy ez a testület nem fogja kihúzni a mandátumát. Az időpontokkal így kell tisztában lenni. Nagyot csalódtam. Nagyot csalódtam ebben a szituációban, de nem érzem ezért felelősnek Csorba János urat, hanem sokkal inkább azt, vagy azokat, akik elvitték őt ebbe az irányba. Ebbe a rossz irányba. Működött a képviselő-testület, hoztunk döntéseket, ezeknek a nagy része végre is lett hajtva, és a legfontosabb feladat a fizetőképességünk megőrzése, az megvalósult. Közben járdát építettünk Kiscenken vagy éppen az Óvodában. Történtek olyan kisebb fejlesztések, amik eddig elmaradtak. Legfontosabb céljának azt tűzte ki a Képviselő-testület, hogy takarékoskodjunk, ne költsük el a pénzünket, hanem a Széchenyi tér felújítására fókuszáljunk, ha az idén ez nem valósul meg, Széchenyi István születésének 220 éves évfordulója jegyében, akkor jövőre mindenképpen tegyük ezt meg, azért is, mert a Leader pályázat jövő év tavaszára be kell, hogy fejeződjön. Tudjuk, hogy ezzel párhuzamosan a templom felújítása is időszerű. Így az tűnt jó időrendi sorrendnek, ha először a templom felújítása történik meg és utána a Széchenyi tér rekonstrukciója.

Lemondás: Csorba úr – amikor 2007-ben feloszlatta magát az akkori képviselő testület 6:3-as szavazati aránnyal, akkor valami ilyesmi szófordulattal élt, hogy őt ötszáz valahányan szavazták be, hat ember őt ne szavazza ki, és teljes mértékben igaza volt. Én azt javasolom a

képviselő-testület tagjainak, hogy ezt is vegyék figyelembe, hogy ők négyen kívánják negligálni több száz szavazó véleményét. Én soha nem mentem el addig a pontig, pedig lett volna rá lehetőségem mondjuk akkor a mikor „taknyosnak” nevezett az egyik képviselőtárs, vagy egyéb olyan dolgok voltak, ami finoman fogalmazva, nem esett jól az embernek. A névtelen vagy egyéb feljelentésekről nem is beszélve: rendőrség, APEH stb. De soha nem mentem el addig a pontig, hogy azt a képviselőt lemondásra merészeljem felszólítani, akit a falu megválasztott. Soha. Én azt gondolom, hogy a demokrácia az így működik. Az hogy ki lenne, vagy ki lesz az, az egy személy, akire utalt a Csorba úr, hallani ezt, azt a faluban: személyes ambíciók stb. Ez teljes mértékben érthető, csak akkor meg azt nem értem, hogy miért nem tavaly, vagy miért nem négy évvel ezelőtt? Vagy miért nem három év múlva? Ezek azok a kérdések, amik bennem megfogalmazódnak. Köszönöm szépen.
Horváth úrnak szeretném átadni a szót.

Horváth László: Én nem kértem szót, szívesen engedem tovább a hölgyeknek a lehetőséget, én majd a végén hozzászólok. Én nagyon szívesen elmondom, de mondtam mindig én csak egy külsős tag vagyok, csak tanácsot tudok neked adni. Beszéljenek ők, a végén majd lereagálok. Sok kérdésben nagyon szeretsz engem, örülök is neki, egyébként a hiba ott van, hogy te kértél, hogy legyek alpolgármester. Menjünk tovább!

Ivánkovic Ottó: Horváth úr reakciójára: Matiassec képviselő úr mondta, hogy a testület minden egyes tagja szóljon a témához, én ezzel teljes mértékben egyetértek, viszont azt a kérdést felteszem magamban, hogy az első beadvány, ami a testület működőképességére vonatkozóan kér rendkívüli testületi ülés összehívását, ott látszik, hogy egy képviselői aláírás hely üresen maradt. Horváth úr ez Önnek volt előkészítve?

Horváth László: Én nem vagyok képviselő, nem nekem volt előkészítve. Négy képviselőnek van ellenvéleménye és azért nem került rá az aláírás feltételezésem szerint, ha türelmesen olvasod az SZMSZ-t mert két képviselő indítványa éppen elég volt. Ennyi a történet, el kell olvasni az SZMSZ-t, mert nagyon sok tévedésben van.

Ivánkovic Ottó: Köszönöm szépen. Ön szavazati joggal nem rendelkező képviselő-testületi tag. Akkor tovább adom a szót a hölgyeknek.

Bíró Béláné: Nagyon hosszú vívódás után jutottam el idáig, hogy dönteni fogok a mai napon. Amikor képviselő választáson indultam, az volt a célom, hogy egy egységet fogunk alkotni, a falu javát fogjuk szolgálni, nyitunk az emberek felé, jobbá tesszük az emberek életét, ahogy tőlünk telik, történik valami. Eleinte ez az egység meg is volt, sok dolgot az ember testületi üléseken is észrevett, levontam a következtetéseket. Mikor megjelent ez a Csenki Híradó, utána még egy papiros, az volt az utolsó csepp a pohárba, amikor azt mondtam, hogy én itt fejeztem be, mert én nem azért vállalkoztam arra, hogy önkormányzati képviselő legyek, hogy ellenségeskedést szítsak a faluba, meg folytassam azt, ami az elmúlt években megvolt. Én nem kívánok haragba lenni az emberekkel, én ezért fogok úgy dönteni, ahogyan döntök, amikor szavazásra kerül a sor.

Dr. Hudomelné dr Dózsa Margit: Tisztelt Polgármester Úr, Tisztelt Képviselő Társaim, Tisztelt Megjelentek, akik megtiszteltek bennünket azzal, hogy ezt a nagyon nehéz, kimondani is nehéz dolgot meghallgatják, és én azt remélem, hogy tovább viszik. Nem tudok mindenkivel beszélni, de szeretném, ha ez úgy, ahogy itt történt menne tovább. Először is szeretnék elnézést kérni Képviselő társaimtól, amiért a múlt heti két rendkívüli ülésen nem tudtam részt venni. Szabadságon voltam, nem is helyben. Ezt a tényt egyetlen valaki biztosan

tudta, és az Ivánkovics Ottó a polgármesterünk volt. Előtte személyesen neki mondtam el, el is búcsúzott, jó pihenést kívánt. És most idéznék a 27-i jegyzőkönyvből, ami ugye távollétemben történt: „Ivánkovics Ottó: dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit nem jelzett senkinek sem? Nem. Köszönöm.” Talán már ez is jelzi, hogy miért érzem reménytelennek a helyzetet. Ezt a súlyos döntést július elején a Cenki Híradó megjelenésekor hoztam meg, és az azóta eltelt jó egy hónap csak megerősített döntésem helyességében. Elsősorban a választóimnak tartozom felelősséggel, és meggyőződésem, hogy elhatározásom az ő érdekeiket fogja szolgálni. Először nyíltan, őszintén a Polgármester Úrnak jeleztem, hogy nem tudok vele együtt dolgozni a továbbiakban. Utána minden képviselő társammal beszéltem, mert úgy éreztem, ez így tisztességes. Ekkor tudtam meg, hogy többen vannak, akik tőlem függetlenül, talán ugyanezért, vagy egészen más okból ugyanerre az elhatározásra jutottak. A formáját tekintve választhattam volna más megoldást, mint ahogy az elején úgy is gondoltam. De azt gondolom, hogy sokkal botrányosabb módon, de ugyanoda vezetett volna, ami semmiképpen nem méltó Nagycenkhez. Egy csapatba hívtak bennünket, és én maximálisan egyetértettem Ivánkovics Ottó céljaival, ellenben az eszközeivel nem tudok egyetérteni. Mentségemre legyen mondva, ezeket akkor nem ismertem. Két igen komoly okkal tudom alátámasztani azt, amiért elvesztettem a bizalmamat. Az egyik: döntésemnek nincs köze a kosárpalánk ügghöz, legfeljebb csak annyi, hogy ezzel kapcsolatban kellett rádöbbenem, hogy nem tudok szabad akaratomból lelkiismeretes döntést hozni, ha úgy érzem, hogy utána a polgármesternek joga van megszegényíteni, nevetségessé tenni szórólapokon, újságban a hátunk mögött, megszegve a ránézve kötelező szabályokat is, sőt még további támadásra számíthatunk, mint az alpolgármesterek esetében történt. A második nagyon fontos: nem tudok továbbá azért sem együtt dolgozni, mert úgy érzem nem képes elfogadni a testület döntéseit, ami egyébként kötelezettsége lenne. Erre elmondok egy példát, talán megvilágítja másoknak is. Május 26.-án döntés született a palánk áthelyezéséről, június 16.-án szórólap jelent meg az ő aláírásával minden házban, idézem: „megoldás van, és eszerint kellene eljárni minden egyes érintett félnek. Elsősorban a közösség érdekeit szem előtt tartva, esetleges egyéb szándékot mellőzve, független szakértői vélemény felállítása, majd ez alapján egy olyan javaslat végrehajtása, ami sem a magánérdek sem a közösségi érdekeket nem sérti, azaz zajvédő fal létesítése. Történt ez a határozat után. Június 23-án azon a testületi ülésen a képviselő társaimmal együtt megerősítettük az előző testületi döntést. Ráadásul 6:1 arányban. Úgy, hogy tudtunk az aláírásokról, lehet, hogy nem 375-ről, de 300-ról egész biztosan. Ezzel a döntésünkkel megerősítettük és kiegészítettük az előző testületi ülés határozatát. Július 1-én jelent meg a Cenki Híradó és ismét idézem a Polgármester Urat: „a játszótéri balhé senkinek sem jó, én továbbra is a panaszos szakértői anyagában javasolt zajvédő fal megépítésében, avagy a játszótéri kosárpalánk megtartása mellett egy új kosárpálya összefogással történő létesítésében látom a megoldást.” Aki ezt hallja, még folytatom, a mai testületi ülésen ismét napirendi pont a kosárlabda palánk és természetesen jött Polgármester Úr szórólapja is. Kérdezem én ez a polgármester elfogadta és végrehajtja a testületi tagok által hozott döntést? A szórólapokról annyit, hogy azt érzem ki belőlük, hogy kifejezetten a saját testülete ellen hangolja az embereket. Ezt nem tartom méltónak egy polgármesterhez. Ilyen légkörben érdemi munkát nem lehet végezni, hiszen négy hónapja csak a kosárlabdapalánk ügye köt le minden energiánkat. Minket a választóink nem ezért küldtek ide, hanem azért, hogy képviseljük őket, becsülettel, lelkiismeretes hozunk döntéseket, még ha ez a döntés nem mindig a legtökéletesebb is. El tudjuk fogadni a többiek döntését akkor is, ha nem értünk vele egyet, végül azért, hogy biztosítsuk, hogy végre is hajtják ezeket. Ha ennek nem tudunk megfelelni, nincs itt a helyünk. Végül ismét a Polgármester Úr szavait idézném – amivel teljes mértékben egyetértek, csak azt nem értem őrá ez miért nem vonatkozik?: „összegzésül: bármely testület, így a nagycenki is csak akkor képes felelős döntést hozni, ha mindenki nyílt lapokkal játszik, és mindenki által a lehető

legjobbnek minősített döntést elősegítve közelíti meg a döntést, majd ezt a döntést elfogadva aláveti magát annak tartalmára vonatkozólag.” Mivel úgy érzem, hogy képviselő társaim lelkiismeretesen, odafigyelve, önfeláldozóan végezték munkájukat, én ezért tisztelettel, megalázkodva, tisztelettel kérem a saját érdekemben és a nagycenki polgárok érdekében, hogy mondjál le! Köszönöm.

Ivánkovic Ottó: Köszönöm szépen, csak néhány mondatban válaszolva. A rendkívüli testületi ülés összehívása a polgármester dolga és kötelezettsége, az hogy ki van szabadságon és ki nem azt szinte lehetetlen nyomon követni, a mai napon én is szabadságon vagyok. A kérdésem arra vonatkozott, hogy az adott testületi ülésre jelezte-e minden képviselő a szándékát, hiszen volt, aki e-mailben jelezte, volt, aki telefonon, hogy tud, vagy nem tud eljönni. Mondja a képviselő asszony, hogy egy csapatban indultunk. Annyira egy csapatban indultunk, hogy én kértem őt fel arra, hogy legyen a csapattársam. Nagyon sajnálom, ha azzal nem tud azonosulni, hogy mik is történtek valójában a kosárlabdapalánk ügyében. És nagyon sajnálom, hogy egyik szavával azt mondja nincs köze a döntéséhez, a másik szavával pont az ellenkezőjét mondja. Amiket én a szórólapokban megfogalmaztam, az teljes egészében azon gondolatok mentén zajlik, amiket én le is írtam. Mi is ez? Egyrészt az, hogy 375-en egy másik megoldást szeretnének ez ügyben a faluban. Ezt nem teheti meg egy képviselő-testület, hogy még csak nem is tárgyalja, mint ahogy erre tegnapelőtt mutatkozott példa, pedig azt hiszem Képviselő Asszony akkor már nem volt szabadságon, illetve biztosan tudom, hogy nem volt szabadságon, mert aznap délután bejött hozzám. A másik az, hogy már most látszik, hogy ugyanazok a problémák felmerülhetnek az új helyszínen, mint ahogy ezt le is írtam. Igaz, hogy alpolgármester úr terve szerint ott nem ház mellé kerülne a bitumen pálya, viszont ott kiskertek vannak zöldségekkel és egyéb más terményekkel, szerintem egyikünk sem venné jó szívvel, ha azok sérülnének. Ki merem jelenteni, hogy ugyanaz lenne a probléma ott is, hogy védőhálót kell építeni, de talán még a hupogás is zavarni fog néhány lakót. De nem is ez a legfontosabb probléma, hanem az, ami a június 23-i ülésen elhangzott és nem tőlem! Ha ezt a képviselő társaim nem kívánják figyelembe venni, akkor véleményem szerint rosszul dolgoznak. Mik is ezek? Nem csak a kosárpalánkot kell onnan elvinni, hanem a kézilabda kaput is. Nem csak el kell vinni a kapukat, hanem fel kell szántani az egészet, és még az is elhangzott, hogy a kosárpalánk elvitele nem oldja meg a problémát. Akkor még nem is beszéltem arról, hogy úgy futott neki a testület, hogy magánpénzekből lesz ez megvalósítva, aztán egyszer csak Horváth úr részéről „bedobódott”, hogy közpénzt kellene rá elkölteni. Szóval az a gond, hogy már most látszik, hogy ez a megoldás ez nem jó. Én ki merem azt jelenteni, hogy azért nem valósult meg a két utolsó határozat közül egyik sem, mert aki ennek a felelőse- és az nem én vagyok, -talán valami hasonlót érez, hogy valami nem jó, mint ahogy a május 26-ával kapcsolatban érezte is, hogy nem jó. Igaz, hogy egyik mondatában arra hivatkozott az alpolgármester, hogy azért tárgyalatja újra, mert aláírásgyűjtés folyik, a másik verzió, hogy ad-hoc jelleggel volt a javaslata és nem jó az a helyszín. Én többször végigolvastam a jegyzőkönyvet és többször van arra utalás, hogy a korábbi határozat kerül, vagy nem kerül módosításra vagy törlésre. Ezt én is megkérdeztem a jegyző úrtól is, az alpolgármester úrtól is, sőt még szünetet is rendeltem el, hogy jól tudják végre megfogalmazni, amit szeretnének. Talán a 600e Ft-ot nem erre kellene elkölteni, hanem a faluközpont járdáinak a fejlesztéseire. Az, hogy én a véleményemet előre közlöm, hogy én ezzel nem értek egyet, meg a testületi üléseken erre vonatkozóan elhangzottakat is leközlöm, hogy mi hangzott el és kinek a szájából, azzal én nem gátolni, hanem segíteni akarom a munkát. Ettől még- nagyon jól tudják a képviselő-testületi tagok – nyugodtan megvalósulhatott volna valamelyik határozat a két utóbbi közül. A lemondási javaslattal kapcsolatosan én belátom, hogy azoknak a képviselő- testületi tagoknak, akik nem a lemondást választják – hogyha valahol valaki nem érzi jól magát, vagy nem tud, vagy nem

akar megfelelni az elvárásoknak – oda nem szívesen jön, és azt mondja, köszönöm szépen – és emelt fővel kíván távozni, az rendben van. Felesleges foglalkozni ennek következményeivel, hogy bejön, vagy nem jön be a soron következő jelölt. De az, hogy ilyen pizlicsáré ügyek miatt felborítani a képviselő-testületet és időközi választások elé állítani az önkormányzatot, amit mindannyian tudunk, hogy több százezer forintjába fog kerülni a falunak, – ha már más visszatartó erő nincsen, legalább ezt szem előtt kellene tartani. Én azt javasolom a képviselő társaknak, az itt elhangzott érvek és ellenérvek alapján gondolják meg mit tesznek és a felelős döntésüket hozzák meg erre vonatkozóan. Köszönöm szépen.

Ben Sassi Livia: Megmondom őszintén nagyon csalódott és szomorú vagyok! Mert nagyon örültem, mikor ez az egész munka elindult. Úgy éreztem, hogy jól fogjuk érezni magunkat ebben a csapatban, mivel egy csapatként indultunk, és azt hittem, hogyha viták lesznek is, mert kell, hogy legyenek, hisz ennyi embernek nem lehet mindig ugyanaz a véleménye, azt gondoltam össze tudjuk hozni ezt a csapatot olyan erősre, hogy ezeket a vitákat meg is tudjuk beszélni és meg tudjuk hozni azokat a döntéseket, amiket meg kell hozni. Sok mindenre szívesen reagáltam volna, de most a Margitnak csak annyit szeretnék mondani, amikor mondta, hogy felelős döntések meghozatalakor rá a polgármester hatást gyakorol – én nem éreztem ezt sosem. Én mindig felvállaltam a saját döntésemet, elmondtam a véleményemet, én titkos szavazáskor is elmondtam mi a véleményem, mert azt hittem elfogadjuk egymás véleményét. Volt olyan, hogy nem olyan döntés született, amit én szerettem volna, de gondoltam a többség így dönt, akkor ezután megyünk. Én nem éreztem sosem, hogy nekem másképpen kellene döntenem. Nagyon sajnálom, hogy így alakult ez a történet, bíztam abban, hogy ez a csapatösszeállítás jó lesz. Van köztünk idősebb, minden típus meg van, mindenki tudja mondani az ő oldalát. Azt hittem ez másképpen alakult.

Nemes Viktória: Én is csak azt tudom mondani, végtelenül sajnálom, hogy eljutottunk idáig. Még egy picit talán reménykedem, és nagyon nem örülök neki, ha ez a testület feloszlik. Én úgy gondolom, vannak sérelmek tényleg mind a két részről, én igazságot nem kívánok és nem is tudnék tenni. Örülnék, ha tovább folyna a munka, mert a falunak nem az-az érdeke, hogy új választás legyen. A másik, hogy a polgármesternek is csak egy szavazata van mindig. Tehát amikor ügyekről döntések születnek, akkor hány kéz emelkedik a magasba?

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: A polgármesternek hány szórólapja van?

Ben Sassi Livia: Én azt gondolom, a polgármester ilyenkor válaszol mindig valamire, aztán meg őt vonjuk felelősségre, holott az ügyek döntésének meghozatalában mi döntöttünk. Ahogy a Vica mondja, neki is csak egy szavazata van. A szórólapban leírta, ami történt - ami igazából így van, meghoztuk ezeket a határozatokat – ezzel miért bántott meg minket? Azt írta le, ami megtörtént, a testületre nézve nem mondott bántót.

Csorba János: Engem személy szerint megbántott. Mire válaszolt, senki nem küldött szórólapot újra meg újra, ő a semmire válaszolt. Amikor a nevem egy jegyzőkönyvben – ami adott esetben másfél óra, - idézve folyamatosan úgy jön le összevágva, mintha egy idióta lennék, pedig ha kell egy óra hosszát is tudok összefüggően beszélni. Abból pedig az jön le, az Édesanyám is olvasta, és azt kérdezte: Te így beszélsz? Mondtam neki, hogy nem, nem így beszélek, csak így van összeollózva Édesanyám, hogy engem idiótának nézzenek. Nem kellett válaszolnia a Polgármester Úrnak semmire, mert senki nem szólt semmit. Egyetlen szórólapot szórtunk ki, amiben tájékoztattuk az embereket arról, hogy a kosárlabdapalánk ügye hol tart. És arra jött a válasz. Válasz? Igenis, hogy megsértett engem azzal, hogy egy ilyen link felkerül a honlapra, neki azt le kell vetetnie, mert engem meg kell védenie. Egy polgármester

a csapatnak a vezetője, a frontembere, neki minket meg kell védenie, ha minket támadás ér. Akkor tudunk csapat lenni. Mint egy sportnál is az edző mentalitásától függ, hogy csapattá tudnak-e válni. Minket nem tudott csapattá formálni, mert nem tudtunk kontaktusba kerülni, mert nincs védelem. Ki vagyok téve támadásnak és a másik is, majd következik a harmadik stb. Így nem lehet dolgozni. Ez a bizalmatlanság, hogy nincs meg az a nyugalom, az a bizalom, hogy a Polgármester ott van és megvéd engem.

Nemes Viktória: De János neked négy év tapasztalatod volt erről és mégis együtt elindultatok, és egy csapatot szerveztetek magatok köré. Ez az, ami mindig ott van kérdésként, mert ha valaki, Te nagyon jól ismerted a Polgármestert.

Ivánkovich Ottó: Válaszolnék. Ha valaki neveltségessé tette a Képviselő-testületet, akkor az az volt, aki a három különböző témakörű határozati javaslatot feltette. Aztán ha bárki valakit idiótának akar nézni, vagy tekinteni az nem én vagyok, mert oda is írtam direkt, hogy a teljes szöveggörnyezet olvasható a honlapon és a hivatalban is. Úgyhogy ez elég átlátszó dolog. Az viszont tisztán látszik, hogy Csorba úr meg kívánta volna oldani ezt a játszóteres ügyet, de rossz eszközöket használt és egyre inkább belekeveredett ebbe a dologba. De nagy valószínűséggel azért, mert ezt valaki hátulról sugallta neki és rossz sugalmazásokat tett. Engem felelőssé tenni és azt mondani, hogy megbántottam... ha megbántottam, akkor elnézést kérek! De újból szeretnék emlékeztetni a március 3-i testületi ülésre, aminek a jegyzőkönyve szintén olvasható és nagyon - nagyon kivonatatos része van abban benne, ami ott elhangzott. És ezek után négyen, a két alpolgármester úr, a jegyző úr meg én leültünk még aznap este és ezt átbeszéltük. Mit mondott akkor a Csorba úr? : Lehet, hogy megbántott ő engem, lehet, hogy mondott olyat, ami felindultságából fakadt, de soha az életben nem fog bocsánatot kérni. Erre én azt mondtam: János, én ezt nem is kérem. A testülettől viszont annál inkább. Aki így viselkedik a képviselő-testület előtt, ahogy akkor sikerült viselkednie, az méltatlan. Lehet, hogy nekem kellett volna rendet tartanom.

Csorba János: Az nem testületi ülésen volt, hanem utána és abban nem volt semmi méltatlan.

Ivánkovich Ottó: Akkor ez ellentétes álláspont.

Csorba János: Az, sajnós az igazság volt, az utolsó lehetőség volt, hogy jó irányba térítsem Polgármester Urat, hogy igenis hogy szembesítsem azokkal a dolgokkal, hogy az újonnan bekerült képviselők előtt, akik nem rendelkeznek még rutinnal, hogy én igenis látok a sorok között. Mikor Ön előterjeszti az anyagot, én akkor már akkor látom, hol van csont. Ahogy láttam, hogy a Horváth Rezsőnek volt egy kérelme, ahhoz egy vastag anyagot kapok, egy egyszerű kérdéshez. Akkor már tudom, hogy ez azért van, hogy meg ne oldódjon ez az ügy. Tárgyaljuk, majd megint tárgyaljuk, míg az illető vagy megunja. Tehát én ezeket már előre látom, és felhívtam a figyelmét a képviselő-testületnek, hogy vigyázzunk, mert itt érdekes dolgok vannak, és ezért volt az a fajta viselkedésem, semmi méltatlan nem volt abban. A mai napig is vállalom, egy őszinte kimondó beszéd volt, egyébként arról nincsen se hangfelvétel, se semmi sem és nincs abban semmi szégyellnivaló.

Ivánkovich Ottó: A Horváth Rezső ügye egyébként megoldódott.

Csorba János: Nem téma a Horváth Rezső ügye. Az a téma, hogy tudunk-e Önnel együttműködni? Tartsuk magunkat a napirendben.

Ivánkovic Ottó: Egy másik témakört megemlítve Horváth Rezsőhöz kapcsolódva, az útszéli eperfák megnyesése, úgy szokott történni, hogy a rászorulók tehetik ezt meg. A korábbi időszakban ezt a Horváth Rezső kezébe adta a képviselő-testület, működött, ahogy működött. Egyetlen kérés volt, hogy a gallyakat mindenki égesse el. Aztán 2010 őszén új időszámítás kezdődött, a képviselő-testület megvonta ezt a jogot a Horváth Rezsőtől, és az én kezembe adta. Az Újtag melletti eperfasor sajnos egyre foghíjasabb, megnyírásuk közben magánterületre kerültek lerakásra a gallyak. Horváth Rezső úr bejött és a jegyző úrral kommunikált erről, hogyan van ez, lopás történt-e, stb. Jegyző úr referálásakor mondtam, törvényesen kell eljárni, ha lopás gyanúja áll fenn, akkor forduljon a rendőrséghez. Ekkor már hatalmas ellenérzéssel volt Csorba János úr irányomban, amit aztán később részben sikerült tisztázni, mikor az alpolgármester úr elmesélte, hogy őt a Horváth Rezső többször megkereste, kivitte a helyszínre, megmutatta a kupacokat, micsoda dolog, hogy még mindig ott vannak és ígéretet kért tőlem, hogy ezek néhány héten belül eltűnnek. Többek között saját kezűleg, illetve néhány képviselő segítségével is égettem az ágakat. A lényeg az, hogy én nem akartam akkor sem harcolni a Csorba úrral, de azt javasolom neki, ha ideje engedi, fáradjon ki a Sopronkeresztúr felé vezető útra, tekintse meg annak a jobb és bal oldalát és ugyanilyen vehemenciával szólítsa fel azt az illetőt, aki akkor volt felelős ezeknek az elégetéséért, mert tényleg nagyon csúnyán néznek ki és több mint három éve ott vannak. Ha közös a mérce, akkor oda-vissza közös kell, hogy legyen! Akkor még nem beszéltem arról, hogy az-az illegális szeméttelep, amit a Horváth Rezső úr bérel, azt hogy kellene neki a szerződés szerint karban és rendben tartania.

Horváth László: Az a kérésem, hogy türelmesen hallgassanak meg, mert szükségem van az egészségem megóvása érdekében, hogy nyugodt legyek. Kedves Polgármester Úr, és hogy Tőled idézzek Ottó, mert nagyoktól idézni nem szégyen: Kedves Öcsém! A „öcsém”-et azért teszem oda, mert 20-23 év van köztünk, és később rávilágítok, hogy ez a 20-23 év mikor kezd működni, mikor nem. Ezt nem sértésnek, nem bántásnak mondom, arra szeretnék emlékeztetni, választások előtt folyamatosan odajártál hozzánk, folyamatosan panaszkodtál, folyamatosan segítettél, folyamatosan támogattál, Választások előtt pedig kértél, legyek az alpolgármestered. Sokszor összejöttünk ebben a társaságban és mindig mondtam, nem kell annyira előre menni, majd meglátjuk, ha minden lezajlik, hogy vállalko-e alpolgármesterséget és ez a testület, aki nagyon - nagyot emelkedett a szememben mind a hat ember, és olyan emberekkel dolgozhattam, olyanoknak adhattam tanácsot, akik maximálisan nagy felelősséggel végezték munkájukat. Mindenkit beleértve. Én minden testületi ülés előtt elmondtam, hogy én tanácsadó vagyok, nem akarom befolyásolni a döntést. A választásokkor én Karlovy Varyban voltam, nem is szavaztam rád, megtettem ezt a szívességet. Nagyon tiszteltem azt az ambíciót, azt a fiatalos energiát, amit Te produkálsz, de egyetlenegy ember hibás azért, hogy én itt ülök, Te. Te kértél meg engem. Én huszonvalahány éve nem vagyok a politikában, félrehúzódtam szép csendesen. De úgy éreztem, hogy ebben és az előző ciklus szituációjában egy ilyen hídverő szerepet kell vállalni és atyáskodva melletted, azért mondtam ezt a 20-23 évet, mert megtehetem, mert a lányom idősebb, mint Te. Ez az atyáskodás azt is jelenti, hogy sokszor én hetente három-négy napot ültem bent a hivatalban. Mindig elmondtam, ne így csináld, ne így legyen, elmondtam a játszótérnél is, baj van Ottó, ne így legyen. Elmondtam a képviselők véleményét, az érzéseiket is, hogy tudjál dönteni. Mindig rosszul döntöttél. Én most sem érzem azt, hogy bántottak. Én úgy érzem - Cervantestől veszem a dolgokat - Don Quijote harcot folytatsz a szélmalom ellen, én meg vagyok a hülye Sancho Panza, a kövér, aki számaron lovagol és sohasem szálltam le erről a rohadt számarról. Csak azon gondolkodom ki a Dulcinea, aki Neked – nem néven nevezve – azt az e-mailt küldte, és azt mondta, hogy a tiéd lesz – nem idézem tovább, mert a kedves családot is érinti és sértő volt rád is nézve, rám is nézve. Ez a választások után egy héttel volt. A Sancho

Panza is az igazságért harcolt, de kinek az igazságáért? Mert Te mindig az igazat akarod, de mindenki úgy érzi, hogy igaza van. Ezt az igazságot vegyük olybá, hogy teljesen szubjektív. Az igazság valahol az objektív döntésekben van. Ki a Dulcinea? Lehet, hogy Nagycenk. Meg kell védeni tőlünk? Olvasd el Cervantest, kísértetiesen illik ide ez a szélmalomharc, szerintem önpusztító, saját magadat ölő munkát meg gondolatokat ébresztasz, és mindig azt képzeld, hogy Neked ellenségeid vannak, és ellenséget képzelsz. Belőlem is azt képzelsz. Nyugodj bele, én nem vagyok senkinek az ellensége. Én azt akarom, hogy itt nyugodtan éljek. Én húsz évig bele sem avatkoztam, Te hoztál vissza, sajnos buta fejvel elfogadtam a felkérést, hogy alpolgármester legyek. Én nagyon óvatosan fogalmaztam akkor is a választások után egy nappal. Mondtam, hogy a korom miatt én bizonyos feladatokat ellátok, tanácsokat adok. Most az aki a tanácsokat adta, azt állítod itt célkeresztbe, azt mondod, hogy én nem vagyok népszerű. Te sem vagy népszerű, nagyon nem vagy népszerű. Egyébként minden szavamat mindig vállalom, mert őszinte vagyok. A durvaságom, a nyerségem talán abból adódik, hogy megmondom a véleményem. Egy olyan mondatot sem mondtam rólad, amit a szemedbe is nem mondtam volna el. Ezért az én életpályám és tapasztalatom alapján kikérem azt, hogy így egy falu előtt, amikor én egy repülőre felülök, nem nyaralni megyek, hanem a Chartát képviselve, 300 ember volt ott, minden falut 10 ember képviselte, 4 fiatal, 6 felnőtt. Nagyon nagy tisztességgel, nagy fáradtsággal, polgármesteri találkozókra vettünk részt, helyetted sajnos, mert hát nem voltál ott, nem tudtál eljönni. Olyan munkát végeztünk, ami a falunak hosszú távra meghatározhatja a jó sorsát, mert egy olyan európai programban veszünk részt, amit azt gondolom, jobban ki lehet aknázni. Most nem akarok elkalandozni, mert órákat lehetne erről beszélni, mi lenne a haszna. Kedves Polgármester Úr, ha az emberek öntevékenységből, amit tényleg önfelnevelésből oldott meg mindenki a falu érdekében, azt kiaknázni kellene nem pedig csipkelődni. Nyilván a hiányos nyelvtudásod miatt nem tudsz részt venni ilyen dolgokon, azt be lehet pótolni, ha tanulsz, 38 évesen ezt be lehet pótolni. Nincs ezzel baj, csak nem kell azokat bántani, a fiatalok között is a Zsuzsánk pl. nagyon szépen beszél angolul, sokan beszélnek szépen németül, és mindent megtettek a faluért, mindent! Visszatérek Brüsszelre. Oda is elküldtetek, egy polgármesteri találkozó volt, ahol a Golden Star kitüntetését kapta meg a falu a tevékenységéért, melyben Bugledich úr és a többiek nyolc év alatt munkálkodtak. Ezen nincs mit viccelődni. A repülő indult 12-kor – nem nyaralni mentem oda sem – a cukrommal, az injekciómmal együtt este odaértem, kor reggel kezdődött a konferencia és délután jöttem vissza. Hatalmas lehetőségek lennének ott is, ha egy fiatal akar franciát tanulni, cserepartnerként oda megy, dolgozhat. Messze nem használjuk ki ezeket a lehetőségeket! De kinek van kedve dolgozni Veled, ha azt mondod „el voltak kirándulni”? Ne haragudj ez a mutatóvány fejenként majdnem 200ezer Ft-ba került. Hajnaltól éjjel kettőig „szolgálatban” voltunk, és ezért egy dolog illeti, illetné meg ezt a társaságot, hogy: „köszönjük szépen”? A beszámoló tisztességgel fel lett téve a honlapra és Nagycenk tisztességgel lett képviselve. Senkire nem hoztunk séggyent. Megköszönték a lengyelek is, hogy előtte napokban fogadtuk itt az ő delegációjukat is, stb. Engem egyébként ez a sok hozzászólás égbe emelt, annyi szó volt rólam, a Polgármester Úr engem többre tart, mint megérdemlem, de én ezt kibírom. Meg a Sancho Panzát is vállalom. Persze elég sajátos a bánásmódod. Azt írtad nekem, hogy a konzekvenciát le kell vonni. Én azt gondolom, a legtisztességesebb velem szemben, mert ugye nem mondtad, hogy bocsánat, bemocskoltalak, mégis illik ilyenkor valamit mondani. Én nem mocskolódom, én azt a fáradtságot sem vettem, hogy válaszoljak. Most sem azért mondom, hogy válaszoljak, csak hogy az egész dolgot egy olyan körítésbe tegyem, ami látható. Köszönöm a segítséget. Sok mindent, anyagilag is sok mindent tettem, a telefonközpontot is adtam az Önkormányzatnak. Azt meg is köszönted, mert szeretsz okleveleket gyártani százával, megkaptam. A honlappal kapcsolatosan: óriási szellemi teljesítménnyel összejött a honlap. Azt mondod, ezt a linkelést is én csináltam. Ott álltam meg ezzel a honlap dologgal, amit még tovább kell fejleszteni, mert többnyelvűre

akarjuk csinálni, hogy arról szóljon, a vállalkozókról, a szállásadókról, egy turisztika barát, embereket szolgáló honlap legyen, amit meg is tudunk őrizni. Habár a Gerti is küldi, illetve van egy névsor amit küldtél, hogy ki mindenki tehet fel, bármi csak mi nem. A dolog lényege, van egy szerkesztőbizottsága ennek a ki készítette: dr. Hudomelné, Csorba János, Matiasac János, Tóth András, Horváth László. Ez a szerkesztőbizottság örökös. Nyilván van, aki a sportrészében, a másik az egészségügyi részben örökös és megbeszéli a dolgokat. Az én bizalmam nagyon - nagyon megrendült, amikor ezt a linket láttam, és ugye kedves Polgármester úr, ez az utazás előtt csütörtökön történt, annyira emlékszem. Nem azt mondom, hogy igazam van, de így emlékszem: Ottó vegyük le ezt a linket, ez annyira csúnya, nem méltó a faluhoz, nem méltó a honlaphoz. Ez egy vadidegen honlap, nem fizet érte senki semmit, mert a többiek, én is, akik linkelünk, mi fizetjük a 25-30e Ft-ot, meg lehet nézni. Mondtam neked: Ottó ez mindnyájunkra és a falura nézve egy nagy szégyen. Az volt a válasz: holnapig meggondolom. Mi elrepültünk, és az én huszonegynéhány éves kislányom megéli azt, hogy megmocskolva olvassa a nevemet az újságban. Milyen dolog ez? De én most mondom neked: soha semmilyen módon, semmilyen szórólapon, a te nevedet ilyen konstallációban én soha nem teszem. Hallotta mindenki, és jegyzőkönyvbe is kérem. Soha, még akkor sem, ha beletaposol a földbe. Mert ez így nem jó. Polgármester Úr 38-40 éves vagy kb. Honnét veszed a bátorságot, ezekkel az emberekkel szemben, ki vagy Te? Isten vagy? Don Quijote vagy? Az sem sajnós, mert ő egy igazabb ügyért hajtott a malmokat. Egy héttel a választások után odaküldöd ezt az aranyos e-mailt. A Csorba úrral azonnal rájöttünk, hogy egy csinált freemail, és azt írja a barátnőd, hogy majd a Tiéd leszek Polgármester úr, hát legyen.(majd ha mi eltűnünk). Mi nem akarunk a Tiéd lenni. Mi segíteni akarunk, Neked is, neki is. Szegény Jegyző urat is hadd hozzam fel. Ő egy nagyon tisztességes ember, de amilyen hangnemben őt néha megalázod, az számomra borzasztó. És borzasztó érzés. Ő meg szegény nem szól vissza. Én úgy érzem, ő sokkal többet tud a faluért tenni, mint amit hagyjuk. Ez a kommunikálás ez önpusztítás Polgármester Úr, és Neked ezt sokszor elmondtam, időt nem sajnálva, és azt vettem észre, ha mondtam valamit és nem egyezett a véleményünk, pedig négyszemközt mondtam mindig, utána elkezdted: a Csorba mit csinál? A Horváth mit csinál? A Rezső a haverja? Ezeket az elméleteket gyártod, gyártod, és a végén, döbbenetes módon, ez egy baromi nagy szellemi teljesítmény tőled, és ezelőtt meghajlok, mert akkor magadban felállítasz egy olyan várat, amiben egy szó igazság nincs. Ezzel nem bántalak. A dolgokat furcsa idő sorrendbe teszed, kiemelsz részeket tőlem is, a másiktól is, és olyan konstallációban tálalod, miután kivesszed a szövegkörnyezetéből. Erre az e-mailre akkor mondtam a Csorba úrnak, ezt majd még felhasználják ellenünk. És így lett. Csak a családodra való tisztelettel nem olvasom fel az egészet. Nincs ennek az egésznek értelme, magadra szórod a hamut. Egyébként a Te koroddal, a Te képességeiddel - és ezért mondtam az Öcsém kifejezést és itt most jó értelemben – olyan polgármester lehattél volna ebben a faluban, hogy talán még három ciklust is végig csinálhattál volna. Nem az a baj, amit javasolsz, hanem a stílus, ahogy velünk bánasz. Egyet kellene tenned, azt mondani: Bocsánatot kérek Képviselő urak, mert nem jól álltam hozzátok! Mert mi soha nem mondtuk, hogy feljelentünk, ide viszünk, oda viszünk. Ez a 600e Ft-os keret, ez egy keretösszeg. Nem azt jelenti, és nem azt mondtam, hogy költsük el. Nem. Majd a Csorba úr úgymondja, magánpénzeiből lesz megcsinálva, ezt kijelentem itt is, de az azért van, ha a magánpénzeiből 100e Ft vagy valami hiányzik, akkor testületi döntés alapján ki lehet pótolni. Ezért nem kért a Csorba úr semmiféle árajánlatot. Az hogy a Pölczné, vagy a Horváth László kivel csináltatja meg, az már legyen a mi dolgunk. Ez a Nagycenkért Alapítvány célzott támogatással fog megvalósulni. Remélem a célzott támogatással tisztában vagy. Ezzel én már meg vagyok mocskolva órákon keresztül. Én soha senkihez nem mentem oda, hogy így vagy úgy szavazzon. Neked akartam segíteni. Most is azt mondom, mondjal le, mert ez Neked segítség, nem nekünk. Ennek semmiféle rossz szája nincs, megbocsátok ezért akkor is, ha nem kérsz bocsánatot, hogy én milyen

vagyok milyen nem vagyok azzal én tisztában vagyok. Én indultam választáson, én kaptam 60 szavazatot, azt mondták menjek balra. Az első választáson majdnem megnyertem, akkor sem haragudtam meg a Lajosra, legjobb barátok vagyunk a mai napig is. Sok emberrel ültem már itt, aki képviselő. Senkire nem haragszom, Rád sem fogok haragudni, csak sajnállak. Köszönöm szépen.

Ivánkovics Ottó: Hátulról előre menve: A Nagycenkért Alapítvány vonatkozásában szeretném felhívni az Elnök úr figyelmét, attól, hogy célzott támogatás, attól még kuratóriumi döntés nélkül nem kifizethető.

Horváth László: Természetesen. Én 20 éve vagyok az alapítvány elnöke, Te még nem voltál alapítványi elnök.

Ivánkovics Ottó: Az összes többiből számomra az tükröződik, hogy egy hatalmas nagy keserűség van az alpolgármesterben. Téves, valótlan állítás az, hogy ez az e-mail a választások után egy héttel íródott. Nem. Február elsején íródott, de akkor még sehol nem volt ez a kosárlabda ügy. Kérem ne éljen vissza azzal, hogy a családomra vonatkozik a többi része és én ezt nem olvasom fel, vagy felolvasom.

Horváth László: Az előző része meg kettőnkre vonatkozik a Csorba úrral. Polgármester Úr! Magára ugyanolyan személyiségi jogok vonatkoznak, mint rám vagy rá, mert a mi nevünk van benne. Miből gondolod, hogy az igazságos, mert rólad szól az a része. Nem igazságos. Sajátosan értelmezed az életet. Tudom, hogy provokál. Én is ember vagyok, ő is, nekem is van családom. Ki kell mennem, nem hallgatom meg.

Ivánkovics Ottó: Én nem provokálok senkit. A Horváth úr beszédében sok olyan van, mi csak részben, vagy egyáltalán nem felel meg a valóságnak. Ilyen a szórólapos kérdéskör, melyben ki van emelve a lényeg, de hozzá van téve, hogy teljes terjedelemben a jegyzőkönyv hozzáférhető, olvasható. Az „Öcsém” megnevezésre különösen nem tudok mit reagálni, részemről nagy szeretet volt, amikor őt felkértem, mert akkor úgy éreztem, hogy habitusa, tudása, német nyelvtudása, diplomája, kapcsolat rendszere, vállalkozói múltja, korábbi önkormányzati próbálkozásai, munkája, az egyrészt erre őt alkalmassá teszi, másrészt segít javaslataival az Önkormányzat képviselő testületi munkáját. Erre azt tapasztalom Dulcineák és minden más egyéb nélkül, hogy különböző hírek terjengnek a faluban, hogy így alkalmatlan vagyok, meg ezt csinálom a hivatalban, meg azt csinálom a hivatalban.

Horváth László: Egyébként ez igaz.

Ivánkovics Ottó: Ha Horváth úr erre ráerősít, akkor ezt kérem a jegyzőkönyvbe. Én azt gondolom, egy tanácsadó, egy segítő, az nem így kéne, hogy „segítse” bárkinek is a munkáját. Nekem is van egy történet a fejemben, lehet, hogy elmesélem, ha lehetőség lesz rá. A Cénki Híradó vonatkozásában semmi olyat nem írtam, ami bárkinek is sértő lett volna, csak az igazat és a valóságot írtam le. A nagycenki honlappal kapcsolatosan felteszem a kérdést: Horváth úr Ön az, aki a honlap szerkesztésével kapcsolatos döntéseket meghozza? Mert ehhez nincsen joga.

Horváth László: A nagycenki honlap szerkesztését az Önkormányzati testület hozza meg, illetve azon tagjai, akik benne vannak a szerkesztőbizottságban, miután Önkormányzati lap. A honlap nem az Ivánkovics Ottó honlapja.

Ivánkovich Ottó: De nem is Horváth László lap.

Horváth László: Még egyszer mondom, a szerkesztőbizottságban vagyunk öten, még egy külsős tag is van, ahogy a Cenk Híradó sem a polgármester lapja. Itt felelősséggel nyilatkozom, hogy ez az öt ember mindig nézze át, hogy ilyen eset még egyszer ne történjen, meg én óvom az Önkormányzati másológépet, ami egész nap zakatol, és fogy a festék. Ne ilyenre használja a Polgármester Úr! Ez nem jó, én szépen kérek. Én akkor avatkoztam be a cenki honlapba, amikor Cenk becsületéről volt szó, és úgy avatkoztam be, mert Te azt mondtad a bizalmat egyszer lehet elveszteni. Polgármester Úr ilyen esetben „Hírt adni nagy felelősség” de van egy pont, ahol azt mondjuk elég! Fogadd el ezt különösen a hátralévő időre. Ki van írva, azt hiszem, a hivatalból mindenkinek van joga hírt feltenni a honlapra. Ilyen fórum jellegű, egymás szidása, azt nem lehet. Én mindvégig és most is őrzöm a honlap tisztességét! Azért, mert félig meddig az én gyermekem és ne jusson olyan sorsra, hogy ezt felhasználjuk mindenféle mocsokra. Egy ilyen honlap gyártása egyébként kettő millió Ft lenne, és ezt nagyon kedvezően, sok segítséggel meg tudtuk csinálni, hogy a falunak egy fillérjébe sem került, Itt én is megköszönöm és már Te is megköszönted a Keszei úrnak a munkáját, mert ahogy ő azt csinálta, az példaértékű volt. Valamiféle kontrollt mindenbe kell vinni és én nem engedem, hogy ebből a honlapból Nagycenk szégyene legyen. Köszönöm szépen.

Ivánkovich Ottó: Ezzel Ön alpolgármester úr túllépi a hatáskörét, ehhez nincsen joga.

Horváth László. A szerkesztőbizottság él és dolgozik és védi a falu tisztességét.

Ivánkovich Ottó: Ez azt jelenti, hogy már polgármesteri nyílt levélre adandó válasz sem jelenhet meg a nagycenki honlapon, ami közpénzből van finanszírozva, és ne mondja, hogy semmibe nem került. Az, hogy mit látott, vagy mit nem látott, az megint az Ön szubjektív megítélése. Önnek nem kell elküldenem az anyagot. Én a szerkesztőnek, aki az Ön munkatársa vagy beosztottja, annak küldtem el az anyagot.

Horváth László: Polgármester Úr Ön nem küldte el az anyagot. A szerkesztő szabadságon van, elutazott, nincs itt.

Ivánkovich Ottó: Akkor felolvasom: „Tisztelt Címzettek! Beadványukra az Önök által sorszámozott pontokban az alábbi választ kívánom tenni:

1. A játszótér ügy végrehajtása „folyamatos” azaz véleményem szerint Csorba János alpolgármester úr a mai napig sem tett semmit, a végrehajtás kapcsán, hisz sem a vállalkozók árajánlatai vagy egyéb a végrehajtással kapcsolatos tájékoztató nem érkezett be a hivatalba. Pedig közpénzek elköltésének ezek az írott és íratlan szabályai.

Akkor Jegyző urat megint megkérdezem, hogy érkezett be árajánlat vagy megrendelés ebben az ügyben?

Dr. Pintér Gábor: Nem, semmilyen árajánlat sem megrendelés nem érkezett, nem tudok róla.

Ivánkovich Ottó:

2. Az ügy önmagában nem indokol külön testületi ülést, azaz a beadványt aláíró négy testületi tag azt ráérősen, azt hátráltatva, vagy egyáltalán nem kíván foglalkozni 375 személy véleményével.

3. Mint eddig, úgy ezen túl is általam a törvényi előírásoknak megfelelően kerül összehívásra a képviselő-testület rendes vagy rendkívüli ülése.

Készült: 2011. augusztus 04.-i rendkívüli Képviselő-testületi ülésen

Ivánkovics Ottó: Akkor ezt most kiosztanám, és ha valaki erre azt mondja, hogy mocskolódás van benne, akkor az elég érdekesen fogalmazza meg ezt a szót, hogy mocskolódás.

Bugledich Attila: Lehet hozzászólni?

Ivánkovics Ottó: Azt gondolom, az ügy fontosságára való tekintettel mellőzzük a lakossági hozzászólásokat.

Lex Ernő: Tiltakozunk a demokrácia nevében! Adófizető állampolgárok vagyunk, nem kevés pénzt fizetünk.

Ivánkovics Ottó: Jegyző urat szeretném megkérdezni, hogy van-e joga a polgármesternek vagy az ülést levezetőnek, hogy ez ügyben döntsön, vagy ne döntsön?

Bugledich Attila: az SZMSZ szerint kötelező szót adni, bár azt kivették belőle, de nem a polgármester dönt egy személyben, hanem a testület megadhatja így is szót.

Ivánkovics Ottó: a Horváth úr javaslatára vette ki a képviselő-testület.

Ivánkovics Ottó: Azért kérdeztem a Jegyző urat. Akkor beszéljünk az SZMSZ-ről. A rendelet 14.§.2. bekezdés, a.) pontja úgy szól: a képviselő-testület tagjai és a tanácskozási joggal résztvevők kifejtik a napirendi ponttal kapcsolatos észrevételeiket és a döntéstervezettel kapcsolatos javaslataikat. Nincs arról szó, hogy a testület határozhat-e vagy nem.

Bíró Béláné: Szerintem, akik itt vagyunk, és érintettek vagyunk az ügyben, mindenki elmondta a véleményét ezzel kapcsolatban. Szeretném szavazásra bocsátatni az ügyet, mert húzhatjuk holnap reggelig, akkor sem lesz vége.

Ivánkovics Ottó: Köszönöm szépen, Képviselő Asszony mellé csatlakozva, megkérdezem a képviselő-testület tagjait kíván-e még valaki hozzászólni, reflektálni? Nem, köszönöm szépen. Csorba János és Matiasac János urak a beadványukban pontosan idézték a törvényi helyet, önkormányzati törvény 18.§.3.) bekezdés: „Képviselő-testület megbízatásának lejárta előtt névszerinti szavazással minősített többségi döntéssel kimondhatja feloszlását az időközi választások költségét az önkormányzat viseli.” Jegyző urat szeretném kérdezni, hogy készen állunk-e a szavazásra?

Dr. Pintér Gábor: Igen, a jegyzőkönyvet a szavazásról kézzel ketten írjuk, hangfelvétel is készül róla és a nyilvánosság is itt van.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Én feltettem egy kérdést, illetve kérést a Polgármester úrnak az utolsó mondatomban, hogy a saját és Nagycenk érdekében tegye meg ezt a gesztust, és mondjon le, de választ nem kaptam rá.

Ivánkovics Ottó: Dehogynem kapott rá Képviselő Asszony! Én erre már válaszoltam. Ha Önök négyen fel kívánják borítani a testületet, akkor tegyék. Viseljék ennek a felelősségét ez ügyben, én sajnos nem tudok, és nem is akarok segíteni. Ide engem 565-en beszavaztak. Önök

négyen ezt másképp gondolják, lehetőségük van rá, a demokrácia erre lehetőséget biztosít, ettől kezdve a következményeket is természetesen eszerint kell majd viselni.

Akkor megkezdjük a névszerinti szavazást. Ez mit jelent Jegyző úr?

Dr. Pintér Gábor: Olvasom fel a neveket, és a szavazásra feltett kérdésre egyenként igennel, nemmel vagy esetleg tartózkodással lehet válaszolni.

Ivánkovich Ottó: „A” határozati javaslat: „Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő Testülete felosztatja magát.”

Aki ezzel egyetért, az kérem a Jegyző úr név felolvasása szerint igennel, nemmel, vagy tartózkodással válaszoljon!

Döntéshozatal: 4 igen szavazattal, 3 nem szavazattal, tartózkodás nélkül. A névszerinti szavazás eredményét hitelesen tanúsító szavazatösszesítő a jegyzőkönyv mellékletét képezi.

107/2011. (VIII.04.) Kt. határozat

„Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete felosztatja magát.”

Felelős. Dr. Pintér Gábor jegyző

Határidő: azonnal

Dr. Pintér Gábor: A szavazás érvényes volt, mind a hét képviselő leadta a szavazatát és eredményes is volt, mert minősített többség született, tehát Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő Testülete a mai napon feloszlatta magát.

Ivánkovich Ottó: Köszönjük szépen. Közkívánatra 10 perc szünet.

Ben Sassi Livia Képviselő Asszony távozott az ülésteremből.

2. A kistérségi kiegészítő normatíva lehívásának sürgősségi megvizsgálása

Ivánkovich Ottó: A szünetet követően folytatjuk. Ben Sassi Líviának közben el kellett mennie, de még így is határozatképesek vagyunk. A második napirendi pont a kistérségi normatíva lehívásának sürgősségi megvizsgálása. Napirendre technikai jellegűként vettem fel, hisz az SZMSZ szerint ezt 8 napon belül meg kell tennem. Valójában már július 28-án sem tudtunk volna dönteni, mert a szülőket is meg kellett volna erről kérdezni, de az utolsó pillanatban jött az információ a kistérségi irodától. A lényeg az, hogy a felső tagozatban három gyerekek kevesebb van, mint amennyi kellene ahhoz, hogy a kistérségi kiegészítő normatívát az óvoda illetve az iskola vonatkozásában le tudjuk igényelni. Ez közel 3 millió Ft, amit így sajnos elveszítünk. Hüse Gabriella igazgató asszonnyal beszélgettem erről, ő azt mondta, a nyár folyamán 4 gyereket vittek el Nagycenkéről. Korábban Erdősi Ferencné is úgy nyilatkozott, hogy ezt már túl későn tudták meg, ezzel szemben az igazgató asszony azt mondta, hogy azt már a tanév végén tudták, hogy 2 gyereket elvisznek hatosztályos

gimnáziumba. Ha akkor ezt az információt megkapjuk időben, akkor július 31-ig lehetett volna módosíthatni, de így már okafogyottá vált.

3. Játszótéri kosárlabda palánk ügye- lakossági Aláírásgyűjtő lapok leadása

Ivánkovich Ottó: A következő a játszótéri kosárlabdapalánk ügye, az aláírásgyűjtő lapok leadása. Mint a korábbiakban ezt már összefoglaltam, továbbra is az a meggyőződésem, hogy 3 határozat van hatályban. A kérdés az, hogy a 375 aláírással mit kíván tenni a képviselő testül? Nálam már többen jelezték, hogy aláírnák ők is, illetve nálam senki nem jelezte, hogy húzzuk ki a nevét, mert félre, vagy rosszul lett tájékoztatva.

Csorba János: Úgy tűnik, hogy rám égett ez a dolog, pedig azt, hogy a határozatok nincsenek rendben és egyik ellentéte a másiknak, azt nem tartom valósnak. Azt, hogy ki kell-e vonni valamelyiket vagy nem, az nem az én feladatam, tehát azt hogy 3 határozat van érvényben, és hogy rám ég ez a dolog, ezt maximálisan visszautasítom. Úgy gondolom a 375 aláírásgyűjtéssel már foglalkoztunk, én direkt újra napirendre tűztem, mert aláírásgyűjtés volt. Én úgy érzem, hogy a képviselő-testület megtette a lakosság felé, amit ebben az ügyben tenni kell. Azt, hogy az aláírásgyűjtők ezt akkor nem hozták a képviselő-testület elé, hanem mintegy taktikával ezt később előveszik, és a képviselő-testületet ezzel olyan helyzetbe hozzák, hogy azt megint tárgyalja, én azt javaslom, a képviselő-testület ettől zárkozzon el, hogy újra tárgyalja ezt az ügyet. Hagyja azt a határozatot hatályban amelyik az utolsó határozat volt, hagyja meg az összegkeretet is, de magánpénzből fog megvalósulni, a Nagycenkért Alapítványhoz mennek be a felajánlások és az Alapítványon keresztül lesz bonyolítva, ezért nem lesznek Önkormányzati részről árajánlatkérések. Annak több oka volt, hogy eddig egy kapavágás sem történt. Egyrészt szabadságolások voltak, másrészt közbejötték ezek az önkormányzati problémák, amik teljes mértékben leterhelték az utóbbi időben a lehetőségeimet. Részemről egyébként már nagyon sok kapavágás volt ezen a településen. Egyébként az így sugallni, hogy a Csorba János felvállalt valamit és nem csinál semmit, ezt megint visszautasítom. Javaslatom, hogy maradjon hatályban az utolsó határozat, Jegyző úr mondja meg, hogy mit kell visszavonni, vagy mit kell tenni, hogy ez a joghézag is rendben legyen. Egy határozat éljen, legyen egyértelmű a dolog, legyen lezártnak tekinthető és csak a végrehajtás maradjon.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Most van valaki az aláírásgyűjtők közül, aki képviseli őket? Mert a darabszám engem nem érdekel, mert holnapután a Magdi néni ötszáz aláírással fog jönni, és akkor állandóan görgetjük magunk előtt, hogy ki gyűjt több aláírást. Én a véleményüket szerettem volna hallani, a múltkori testületi ülésen is és most is. Akkor sem szembesültem egy emberrel sem, aki elmondta volna és most sem. Én a múltkor olyat tapasztaltam meg Nagycenken, amit már régen szerettem volna látni, és Alexander Dumasnak. A három testőrből egy nagyon szép gondolata jut eszembe: „Egy mindenkiért, mindenki egyért.” A múltkor így nyilatkoztak meg az emberek, hogy mindenki képes egy emberért tenni, ha az, az egy ember van bajban. Akkor a mérleg serpenyőjébe nem darabszámot kell tenni, mert biztos vagyok benne, hogy itt meg lesz 500, hanem hogy nem csorbul azoknak az érdeke sem, akik kosárlabdázni szeretnének, mert találunk egy olyan kompromisszumos megoldást, ami nekik is megfelelhet. Feltenném nekik a kérdést, hogy képzeljék bele magukat fordítva, hogy az Édesanyjuk lakik ott, és képesek-e megtenni, mert nem mindegy, hogy

valaki pattogat és játszik, és nem mindegy, hogy valaki tönkre megy. Nekem ez a véleményem. Köszönöm.

Ivánkovich Ottó: Nekem az a véleményem, június 23-án voltak válaszok, sőt a provokatív kérdésekre is higgadt, nyugodt válaszok érkeztek. Azt viszont nagyon sajnálom, hogy olyan nézőtéri bekiabálások is voltak, amik a Testület számára elfogadhatatlanok. Sajnálom, hogy aki ezt az egészet generálta, az nem tudta uralni a helyzetet. Matiassec képviselő úr jelezte, hogy szólni kíván.

Matiassec János: Beszéltem néhány emberrel, akik aláírták ezt a petíciót, ők azt az információt kapták, hogy leszerelésre kerül a kosárpalánk. Megcsonkításra kerül a játszótér, elveszik a sportolás lehetőségét, ezért írták alá, mert ilyen információt kaptak. Mikor megtudták, hogy áthelyezésre kerül, azt mondták akkor nem írták volna alá. Csak néhány emberről van szó, a többről nem tudhatom.

Ivánkovich Ottó: Ők nem olvasták el az aláírásgyűjtő ívet? Kár hogy nem látjuk ezt leírva, vagy ha mégis, akkor csatoljuk ezt az aláírásgyűjtő ívekhez. Jegyző úr az alpolgármester úr megszólított.

Dr. Pintér Gábor: Igen, köszönöm. Igazából három határozati javaslat van előttünk, és ez az előterjesztés. Az alkotmányos 64.§. szerint, a Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van arra, hogy egyedül vagy másokkal együttesen írásban kérelmet vagy panaszt terjesszen illetékes állami szerv elé. Én ezt úgy értelmeztem, hogy ebbe bele tartozik az Önkormányzat is, hatóságok, ombudsmanok stb. és ezzel kötelező foglalkozni. A petícióra a hatóságnak 30 napon belül válaszolni kell, köteles foglalkozni az ügyel. Ebben az esetben, ha úgy döntenek, hogy már foglalkoztunk és visszautalnak egy korábbi határozatra, az is egy foglalkozás az ügyel, hiszen napirendre került. Vagy megerősítése a régi határozatoknak, vagy új határozatot hoznak, az is azt jelenti, hogy foglalkoznak az ügyel. Tehát sok változata van annak, hogy foglalkozni kell vele. Ha napirendre került, az is már foglalkozás. A 36/2011. Kt határozatnak 2011. április 30-a volt a határideje, tehát az már lejárt. Visszavonhatjuk egy mondattal, okafogyottá vált. A 85/2011 és a 90/2011-es határozatot lehetne összevonni, hogy ne zárjuk annak a lehetőségét sem, amiről korábban szó volt, hogy magánadományokból kerül megoldásra az áthelyezés. Ezt a Testületnek kell eldönteni. Szerintem a helyszínt kell pontosítani. Azt is lehet, hogy mindhármat visszavonjuk és konkrétan kell fogalmazni egy új határozatban, de ezt Önöknek kell eldönteni!

Csorba János: A szándék egyértelmű, az utolsó határozatot valósítsuk meg, a keretösszeg pedig annyit jelent Képviselő társaim, ha úgy gondoljuk, felhasználjuk, ha nem, nem. Nem lesz abból felhasználva egyetlen forint sem. Én akkoriban az Alpolgármester úr javaslatára ezt azért vettem bele, mert úgy éreztem, hogy ez igenis Önkormányzati hiba volt. Mindegy hogy mikor történt ez a hiba, mivel jogutódok vagyunk, egyelőre lévő testületi hibát is kötelességünk megpróbálni kijavítani. Ezért úgy gondoltam, hogy az Önkormányzat vállalja akkor a költséget, és akkor valahol érződik, hogy igenis a Képviselő-testület érzi, hogy valamikor egy hiba történt, és áldoz azért, hogy rendbe tegye. Ezért fogadtam el azt a 600ezer Ft-os javaslatot. De mivel többször körbe lett járva olyan térem, hogy miért kell a közpénzt ilyen célra felhasználni, ezért visszatérek az alapverzióhoz, hogy nem lesz felhasználva, de maradjon bent biztonságban a keretösszeg.

Nemes Viktória: A problémát tényleg megoldjuk ezzel? Szerintem zajok ezután is lesznek. A Magdi néni nyugalma ez nem garancia. Ő azt gondolja ez a legidegesítőbb, de szerintem kellene valami megoldást találni, ott mindig lesz hangoskodás, én játszótér mellett nőttem fel.

Csorba János: A Magdi néni 200 ezer Ft-ot betett az Alapítványba, visszavonta a birtokvédelmi eljárást. Másfél millió Ft-ért nem kell zajvédő falat építtetni, ami elcsúfítja az egészet. Ne kezdjük újra.

Horváth László: Én voltam az első, aki elmentem a Magdi nénihez. Foglalkoztunk már tényleg ezzel a témával. Meg van a szándék, a lehetőség. Most viszonylagos nyugalom van. Ebből az ügyből most már presztízs-kérdést csinálunk, amit nem kellene. Értéket teremtünk és nem csökkentünk. Van egy jó javaslat. Hol itt a falu kára? Az a falu kára, hogy hónapok óta foglalkozunk ezzel a témával, helyben toporgunk, és értékes időt pazarolunk. Ez a falu kára. Szerintem ne ragozzuk már tovább.

Ivánkovich Ottó: Nem értem. A Képviselő asszony feltesz egy kérdést, akkor le kell hurrogni?

Horváth László: Nagy tisztelettel bocsánatot kérek a Képviselő Asszonytól, elnézést. Tényleg nagyra tartom a Vicának, mint óvónőnek a véleményét, de itt már rég nem erről van szó.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Megvizsgáltuk a zajvédő fal kérdését is, az a baj, amit laikusként is tudunk, hogy a rezgést nem szűri ki a fal.

Nemes Viktória: Laikusként igen, de szakértő nem vizsgálta meg. Én arról beszélek, hogy más lehetőségek is vannak, és van egy csomó aláírás.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Szerintem kidobott pénz lenne a szakértői vélemény, most van egy jó megoldás, megnyugszanak a kedélyek.

Többek: Szavazzunk róla!

Ivánkovich Ottó: Jegyző úr azt gondolom, először arról kell szavazni, kíván-e vagy nem foglalkozni a Képviselő-testület az aláírásgyűjtő ívekkel?

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Javaslom, hogy ne így tegyük fel a kérdést! Ez azt sugallja az embereknek, hogy nem foglalkoztunk. Mi már a június 23-i testületi ülésen is foglalkoztunk vele, akkor úgy tudtam, hogy kétszáz-valamennyi aláírás van. Ebben a tudatban döntöttem, mert a kétszázhusz is fontos nekünk. Tehát ne így tegyük fel a kérdést.

Csorba János: Igen már foglalkozott vele a testület és úgy érzi, a továbbiakban nem kíván a játszótéri kérdéssel mint lakossági panasszal foglalkozni

Ivánkovich Ottó: Véleményem szerint ez csúsztatás, nem foglalkozott érdemlegesen vele a Képviselő-testület, nem is foglalkozhatott, mert nem volt beadva.

Horváth László: Ez olyan dolog, mint az a bizonyos jegyzőkönyv, mely az Önkormányzati munkát gyengének ítélte, amelyet soha nem láttunk. Ugyanígy még mindig nem láttuk az aláírásokat sem és annak a hitelességét is nem tudom, hogy tisztában vagy-e Jegyző úr azzal,

hogy végig kell nézni, van-e benne kiskorú stb. 30 nap van erre, Jegyző úrnak pontos jelentést kell tenni, hogy a benne szereplő nevek, adatok a valóságnak megfelelnek és ellenőrizhetők. Ez az alapja ennek, egy olyan anyagot kell odavinni, közjegyző előtt stb., de nem erről van szó!

Ivánkovics Ottó: Arról van szó, hogy a Horváth alpolgármester úr ugyanarra céloz, amire a Bugledich Attila, Horváth Rezső páros. Az az álláspont született, hogy a képviselő-testület tagjai bármikor, bármilyen iratba betekinthetnek, így ebbe is. Egyéb lakossági kérést, kérdést írásban kell benyújtani a Hivatal felé és a törvényes határidőn belül a Jegyző úr megvizsgálja.

Horváth László: Jegyzőkönyvbe kérem, hogy nem tudtam arról, hogy Bugledich és Horváth urak ezt kérték. Polgármester úr ne foglalkozzunk már ezekkel a dolgokkal ilyen szinten. Nagy tisztelettel meg kell nézni, ezeket az aláírásokat. Ezt a napirendi pontot már megtárgyaltuk. Az általad beterjesztett és a napirendi pontnak nincs is köze egymáshoz. Javaslom, hogy zárjuk le. Jegyző úr átvette.

Ivánkovics Ottó: Nagyjából ugyanazt mondjuk, csak már olvasatban. Én azt javaslom, hogy döntsünk, hogy foglalkozunk-e vele vagy sem. Alpolgármester úr meg azt mondja, ne foglalkozzunk vele.

Horváth László: Én azt mondom, most napirend szerint megtörtént, időhúzást érzek abban, ahogy hozzáállsz. Javaslom, hogy a határozatot is fogalmazzuk meg, mert ott is bizonytalanságot érzek. Ha ez ilyen nehezen megy, akkor ne foglalkozzunk tovább vele.

Ivánkovics Ottó: Dehogyan megy nehezen. Döntsünk róla és menjünk tovább.

Horváth László: Akkor diktáld a határozati javaslatot!

Ivánkovics Ottó: Vagy akkor megint azért bizonytalankodik a jegyző, „mert nyomást gyakorlok” rá?

Csorba János: Én határozottan emlékszem, hogy én voltam a napirendi pontnak a javaslattevője és előterjesztője és azért, mert lakossági ellenállás tapasztalható, aláírásgyűjtés volt, az hogy most fizikálisan a kezünkbe vettük-e az aláírásokat vagy nem, az teljesen független attól, mert a képviselő-testületi ülés napirendi pontja pontosan ennek a tárgyalása volt. Nem csúsztatás ez, a Képviselő-testület igenis, hogy foglalkozott vele, mint ahogy a lakossági problémákkal foglalkozik, de nem bohóca senkinek sem, hogy valaki mindig éppen akkor húzza elő ezeket az aláírásokat, amikor úgy gondolja, hogy most előhúzza. Az aláírásgyűjtő úrnak én feltettem a kérdést, hogy hol vannak az aláírások? Azt mondta, hogy még gyűjtik. Tehát igenis, hogy foglalkoztunk ezzel, erről van egy jegyzőkönyv, amiből tetszett jól idézgetni és összevagdolni és ki tetszett küldeni a falu lakosainak, amiben odaírta, hogy az egész terület teljes terjedelemben hol lehet olvasni. Az Édesanyámat nem tudom megtanítani az internet használatára, tehát neki az lesz, amit ott el tudott olvasni, amit ki tetszett küldeni, az összevágást, amelyben én mint egy idióta jelenek meg, és a faluban nagyon sokat vannak így, hogy nem tudják az interneten az egész szöveget elolvasni, hanem az jön nekik le, amit Ön kiküldött. Ön csúsztat abban, hogy mi nem foglalkozunk a lakossági aláírásgyűjtéssel. Mi már foglalkoztunk vele és nem kívánunk még egyszer foglalkozni. Javaslom, hogy határozottan mondjuk ki: igenis foglalkoztunk vele és részünkről befejezettnek tekintjük.

Ivánkovics Ottó: A múltkor konkrétan a Csorba úr katonaságával foglalkoztunk, csak azt nem tudom, hogy miért, hogy ki az oka annak, hogy ki hány évig volt katona, mint ahogy az sem kérdés most, hogy ki hogyan tudja, vagy nem tudja használni az internetet. Egy a fontos, hogy mindenki, amíg képviselő, vagy alpolgármester, vagy polgármester, nyugodtan tájékoztassa a falut arról, amiről akarja. A leglényegesebb az, hogy mi az akadálya annak, hogy mi erről döntsünk?

Csorba János: Akkor Ön tájékoztassa a lakosságot arról, hogy a három határozat nem a Csorba János hülyesége miatt van három, hanem azért mert nem úgy működnek itt a dolgok, ahogy működni kell. Ön teszi fel javaslatra a dolgokat, Önnek és a Jegyzőnek kötelessége, hogy mit kell kivonni és mi maradjon érvényben. Nem pedig már harmadszor is kiküldi körbe a faluba, a nevemet ne szellőztesse már a faluba, mert most már elég.

Ivánkovics Ottó: Jó, akkor most figyelmeztetem az Alpolgármester urat, hogy viselkedés vonatkozásában tisztelje meg a testületet és arra szeretném emlékeztetni, hogy a május 26-i testületi ülésen Ön azt állította, hogy még nem született játszóter ügyben határozat.

Csorba János: Tévedtem.

Ivánkovics Ottó: Akkor ez rendben van, és nem felel meg a valóságnak, hogy mind a három határozati javaslat Ön szerette volna, hogy ilyen fogalmazásban döntődjenek el?

Csorba János: Elfogadom.

Ivánkovics Ottó: Jó. akkor ezek után, ha valaki bohócot csinál az alpolgármester úrból, akkor az....

Csorba János: Saját maga.

Ivánkovics Ottó: Hát nem?

Csorba János: Nem. A két határozat között eltelt 2 hónap, és az alatt nagyon sok minden történt. Eljött többször a Magdi néni, aki a Polgármester úrhoz nem megy, meghallgattam, szívesen fogadtam, mint mindenki mást, és láttam, hogy a problémájában hol van, ami orvoslásra szorul.

Ivánkovics Ottó: A lényeg az, hogy meg lehessen oldani az ügyet. Ezt általánosságban úgy lehet megoldani, hogy aki az előterjesztője a napirendnek, az megfogalmazza a határozati javaslatát, a Jegyző úr törvényességi szempontból megvizsgálja, ezek után a Polgármester szavazásra bocsátja.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Szerintem technikai probléma, hiba volt, ezt kell helyre tenni. Az első határozatot szüntessük meg, a harmadik határozat a második kiegészítése. Jegyző úr mi legyen ? Szüntessük meg valamennyit ?

Dr. Pintér Gábor: Az első lejárt, okafogyottá vált. A második és harmadik között a helyszín meghatározásában van eltérés. Ezt kell konkretizálni.

Ivánkovics Ottó: 10 perc szünet.

Csorba János: A másodikat is vissza kell vonni, a harmadikat pedig kiegészíteni, egyértelművé. A magánadománnyal van probléma.

Horváth László: Jegyző úr teszel javaslatot vagy nem?

Dr. Pintér Gábor: az első valójában már lejárt. A helyszínt kell egyértelművé tenni, hogy az egyiknél a kazánház melletti hely van megjelölve, a másiknál a Kastély felőli oldal. Vagy a kettőből kell egyet gyúrni, inkább tartsunk szünetet,...

Horváth László: ne tartsunk szünetet. Azt kell írni, hogy a 3. határozat helye „übereli” a 2. határozatot. Olvasd fel a másodikat, segíték én, annyira aranyosan tudok segíteni. Ezért kért fel a polgármester, hogy segítsek, én segíték. Nem vagyunk hülyék.

Csorba János: a másodikat is vissza kell vonni.

Dr. Pintér Gábor: A harmadikat pedig kiegészíteni.

Csorba János: vonja vissza mindet és csináljunk egy újat.

Horváth László: nem akarja megírni a Jegyző úr.

Dr. Pintér Gábor: dehogynem írom meg.

Horváth László: Eddig tart kérem szépen, itt megy a szórakozás a másik idejével. Legalább olyan drága az időnk nekünk, mint a Tied, és Te ezért fizetést kapsz

Ivánkovics Ottó. De Alpolgármester Úr most miért rám mutogat? Rám ne mutogasson.

Horváth László: Segítsél, még mindig nem késő segíteni!

Ivánkovics Ottó: Én megkérdeztem, hogy módosításra kerül-e, kiegészítésre vagy visszavonásra? Segítettem, és még én vagyok a hibás. Szünetet rendeltem el, hogy hárman fogalmazzák meg. Nem sikerült, annak is én vagyok a hibása, pedig ott sem voltam.

Horváth László: Nem bántani akarlak, de fizetést kapsz érte.

Ivánkovics Ottó: A második szünet után folytatjuk.

Az SZMSZ 14.§.2.) bek. f. pontja : a vitában elhangzott módosító és kiegészítő javaslatokat külön-külön elhangzásuk sorrendjében, majd az előterjesztésben szereplő határozati javaslatot teszi fel szavazásra. Amennyiben az eredeti határozati javaslatához képest a Képviselő- testület módosító javaslatot fogad el, úgy a polgármester a szavazás előtt ismerteti a módosított határozat szövegét. Akkor felolvasom, amit a Jegyző úr és az Alpolgármester urak megszövegeztek:

108/2011. (VIII.04.) Kt. határozat

Nagyecenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő Testülete támogatja egy 12X12 méter alapterületű bitumenpálya kialakítását a Nagyecenk Sportpálya Kastély felőli végében, amelyre a Nagyecenk Dózsa Krt.-i játszótéri kosárpalánkot áthelyeztet.

Az áthelyezés, valamint a szükséges mértékű aszfaltozás magánszemélyek felajánlásából valósul meg, melynek koordinálását Csorba János alpolgármester úr vállalta magára.

Nagyecenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő Testülete visszavonja a tárgykörben korábban hozott 36/2011 (III.31), 85/2011 (V.26), 90/2011 (VI.23) sorszámú képviselő testületi határozatait.

Határidő: folyamatos

Felelős: Csorba János

Ivánkovics Ottó: aki ezzel a határozati javaslattal egyet ért, kérem, jelezze kézfeltartással:

Szavazás: 4 igen, ellenszavazat nélkül és 2 tartózkodással

Ivánkovics Ottó: az én határozati javaslatom az volt, hogy Nagyecenk Nagyközség önkormányzati Képviselő-testülete foglalkozni kíván az aláírásgyűjtő ívekkel és az aláírásgyűjtő íven szereplő lakossági észrevétellel, javaslattal. Aki ezzel egyet ért, az kérem jelezze kézfeltartással:

Csorba János: Már foglalkoztunk vele, hoztunk egy határozatot.

Dr. Pintér Gábor: Foglalkoztak vele.

Ivánkovics Ottó: Akkor úgy módosítom, hogy a továbbiakban is kíván foglalkozni az aláírásgyűjtő ívekkel, és ami abban szerepel. Dönteni kell, hogy igen vagy nem.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: nem érzem korrektnek a megfogalmazást, mert ez azt sugallja, hogy mi egyáltalán nem foglalkoztunk vele.

Ivánkovics Ottó: Nem, azért egészítem ki azzal, hogy a továbbiakban is kíván foglalkozni.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit: Javaslom, hogy úgy fogalmazzuk meg: Nagyecenk Nagyközség Önkormányzati Képviselő-testülete már foglalkozott és a továbbiakban már nem kíván foglalkozni.

Ivánkovics Ottó: Az előbb felolvastam az f. pontot. A lényeg az, hogy külön - külön határozati javaslatok lehetnek, és ezekről külön - külön az elhangzásuk sorrendjében dönt a képviselő-testület.

Bíró Béláné: Már a határozati javaslat szövegezésével sem értünk egyet.

Ivánkovic Ottó: A szavazás előtt az ülés vezetője a jegyzőnek ad szót, hogy az bármely javaslat törvényességével kapcsolatos észrevételét megtehesse. Jegyző úr?

Dr. Pintér Gábor: Hozzá tartozott ez a határozat a kosárlabdapalánk ügyéhez, mert ha nagy egészében nézzük a korábbi három határozat meg a negyedik, amit ma hoztak, ezzel foglalkozott, véleményem szerint.

Ivánkovic Ottó: De most törvényes a határozati javaslatom vagy sem? Tehát, a Jegyző úr törvényességi szempontból tud észrevételt tenni. Tehát kíván-e a továbbiakban a Képviselő-testület foglalkozni az aláírásgyűjtő ívekkel vagy sem?

Csorba János: Jegyzőkönyvbe lesz rögzítve, hogy foglalkoztunk vele, most már tényleg nem értem a kérdést.

Ivánkovic Ottó: Akkor nem kell megszavazni és kész

Csorba János: Miért kell feltenni?

Ivánkovic Ottó: Mert én ezt fontosnak érzem.

Csorba János: Azt, hogy még mindig menjen tovább ez a huzavona Polgármester Úr?

Ivánkovic Ottó: Fontosnak érzem, hogy döntsünk. Tehát törvényes-e Jegyző úr vagy sem?

Dr. Pintér Gábor: Vegyük elő, mi van az aláírásgyűjtő ívekre írva?

Csorba János: Ezek a csapda játékok.

Ivánkovic Ottó: Ezt visszautasítom.

Matiaséc János: Ön írta, hogy hagyjuk a cseleket a pályára. Hát megkérem Önt is, hogy a pályára hagyja a cseleket és tisztán fogalmazzunk, tiszta gondolatokkal, tiszta szándékkal, mert ez nem az. Ez nem arról szól, amiről itt szó van. Mi foglalkoztunk a kosárpalánk ügyével, hoztunk egy határozatot.

Ivánkovic Ottó: Önnek joga van ahhoz, hogy amit felterjeszt valaki határozati javaslatot, azt nem szavazza meg, vagy nem szavaz, vagy tartózkodik, vagy kivonul a szavazás idejére. De azt, hogy engem számon kérjen, vagy vélelmezzenek, vagy keressenek mögötte bármit is, vagy építkezzenek bármilyen vonatkozásban, azt el kell utasítanom.

Dr. Pintér Gábor: Véleményem szerint foglalkoztak a témával.

Ivánkovic Ottó: Még egyszer mondom, bárki bármilyen megfogalmazásban tehet fel határozati javaslatot, én így szeretném ezt feltenni.

Csorba János: És akkor reggelig határozati javaslatokat fogunk szavazgatni?

Matiaséc János: Kérdezem Öntől a törvényesség órétől: ki hitelesítette aláírások valóságát?

Dr. Pintér Gábor. Hitelesítve nincsenek, beadták.

Dr. Hudomelné dr. Dózsa Margit. Akkor fogalmazzuk úgy meg, hogy a Testület hajlandó a hitelesítés után foglalkozni az ügyel.

Dr. Pintér Gábor: Témájában már foglalkoztak vele, határozati javaslatot pedig bárki beterjeszthet.

Ivánkovich Ottó: Amit a Jegyző úr felolvasott a törvényből az azt is írja, hogy a törvényességét meg kell vizsgálni az aláírásoknak?

Dr. Pintér Gábor: Nem, de szerintem ezzel, hogy hoztak egy határozatot, foglalkoztak a kérdéssel. Ettől függetlenül a Polgármester úr bármilyen határozati javaslatot beterjeszthet, illetve bárki, bármelyik képviselő.

Ivánkovich Ottó: Tehát a **határozati javaslatom:**

*Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete a továbbiakban is foglalkozni kíván a 375 aláírást tartalmazó, játszótéri kérdéskörrel foglalkozó aláírásgyűjtő ívekkel:
Aki azt mondja igen, az jelezze kézfentartással.*

Szavazás: 1 igen, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodással

109/2011 (VIII.04) Kt. határozat

Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete nem fogadja el azt a határozati javaslatot, miszerint a Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete a továbbiakban is foglalkozni kíván a 375 aláírást tartalmazó, játszótéri kérdéskörrel foglalkozó aláírásgyűjtő ívekkel.

Felelős: Ivánkovich Ottó

Határidő: azonnal

Ivánkovich Ottó: Köszönöm szépen.

Nekem volt még egy **határozati javaslatom:**

Független szakértő vizsgálja meg a játszótéri sportpályát és az általa tapasztaltaknak megfelelő megoldást valósítsa meg mielőbb lakossági támogatással a Képviselő- testület úgy, hogy a tapasztalatokat levonva engem, Ivánkovich Ottó polgármestert bízson meg a Testület a végrehajtással.

Aki ezzel egyetért az kérem jelezze kézfentartással:

Szavazás: 1 igen, 4 ellenszavazattal, 1 tartózkodással

110/2011(VIII.04) Kt. határozat

Nagycenk Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete nem fogadja el, hogy független szakértő vizsgálja meg a játszótéri sportpályát és az általa tapasztaltaknak megfelelő megoldást valósítsa meg mielőbb lakossági támogatással a Képviselő- testület úgy, hogy a tapasztalatokat levonva , Ivánkovics Ottó polgármestert bízta meg a végrehajtással.

Felelős: Ivánkovics Ottó

Határidő :azonnal

Köszönöm szépen. Egyéb határozati javaslat? Nincs, akkor a Testületi-ülést bezárom.

Jegyzőkönyv lezárva.

Kmf

dr. Pintér Gábor
jegyző

Ivánkovics Ottó
polgármester